EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 23.7.2010
COM(2010) 395 konč.

2010/0212 (COD)

Predlog

UREDBA (EU) št. …/… EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o homologaciji kmetijskih ali gozdarskih vozil

(Besedilo velja za EGP)
SEC(2010) 934
SEC(2010) 933

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Cilj predloga je določiti usklajene predpise o proizvodnji kmetijskih in gozdarskih vozil (traktorjev, priklopnikov in vlečene opreme), da se zagotovi delovanje notranjega trga ter hkrati visoka raven varnosti in varstva okolja. Obstoječa zakonodaja bo nadomeščena zaradi uskladitve z načeloma boljše priprave zakonodaje in poenostavitve.

Cilj predloga je izboljšati varnost vozil z določitvijo zahtev za vse kategorije kmetijskih in gozdarskih vozil.

Nazadnje predlog prispeva h konkurenčnosti industrije s poenostavitvijo obstoječe zakonodaje o homologaciji vozil, povečanjem preglednosti in zmanjšanjem upravnega bremena.

- **Splošno ozadje**

Tehnične zahteve za homologacijo traktorjev glede številnih varnostnih in okoljskih prvin so bile usklajene na ravni Unije, da se prepreči sprejemanje zahtev, ki se med državami članicami razlikujejo, zagotovi visoka raven varnosti v cestnem prometu, varnosti pri delu in varstva okolja v vsej Skupnosti ter vzpostavi usklajen sistem homologacije EU.

Zdaj so na voljo nove tehnologije, kot je ABS (protiblokirni zavorni sistemi), ki se lahko uporabijo v bližnji prihodnosti, kar bo bistveno izboljšalo varnost vozil. Raziskave so pokazale, da bi uvedba takšne tehnologije kot standarda pri novih vozilih prinesla znatne koristi. Z določitvijo enotnih obveznih zahtev bi se prav tako preprečila razdrobljenost notranjega trga, ki bi bila posledica različnih standardov za proizvode v državah članicah.

Komisija je v Sporočilu „Konkurenčen ureditveni okvir za avtomobilsko industrijo v 21. stoletju“[1] pozdravila priporočila iz poročila CARS 21[2] za poenostavitev celotnega obstoječega ureditvenega okvira za homologacijo vozil. Na podlagi tega priporočila predlog znatno poenostavlja zakonodajo o homologaciji, tako da nadomešča 24 osnovnih direktiv (in okoli 35 povezanih direktiv o spremembah) na področju tehničnih zahtev za kmetijska in gozdarska vozila z eno uredbo Sveta in Parlamenta.

- **Obstoječe določbe na področju predloga**

- Obstoječo zakonodajo o homologaciji traktorjev sestavljajo naslednji akti EU: direktive Sveta 74/347/EGS, 76/432/EGS, 76/763/EGS, 77/537/EGS, 78/764/EGS, 80/720/EGS, 86/297/EGS, 86/298/EGS, 86/415/EGS, 87/402/EGS; direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/25/ES, 2003/37/ES, 2009/57/ES,

[1] COM(2007) 22.

[2] CARS 21, *Konkurenčen ureditveni okvir za avtomobilsko industrijo v 21. stoletju*: ISBN 92-79-00762-9.

2009/58/ES, 2009/59/ES, 2009/60/ES, 2009/61/ES, 2009/63/ES, 2009/64/ES, 2009/66/ES, 2009/68/ES, 2009/75/ES, 2009/76/ES in 2009/144/ES.

Osnutek predloga ter njegovi izvedbeni in delegirani ukrepi bodo prenesli obstoječe zahteve iz navedenih aktov. V primerjavi z obstoječimi akti bo Uredba določila nove zahteve za napreden varnostni ukrep, in sicer protiblokirne zavorne sisteme, ter posodobila nekatere zahteve za zaviranje, zlasti s skrajšanjem zavornih poti in uvedbo hidrostatičnih sistemov. Poleg tega bo predlog uvedel zahteve pri vrsti tehničnih vidikov za tiste kategorije vozil, za katere še niso opredeljene v Direktivi 2003/37/ES, na ravni, podobni današnji v prej navedenih direktivah.

- **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije**

Predlog je v skladu s ciljem EU za večjo varnost v cestnem prometu, kot je opredeljeno zlasti v beli knjigi o evropski prometni politiki[3]. Ta bela knjiga, ki jo je Komisija sprejela leta 2001, zagotavlja okvir za evropski akcijski program za varnost v cestnem prometu.

Kar zadeva okoljske vidike predloga, ta ne uvaja sprememb glede na obstoječe ravni varstva. Edina sprememba je, da se Uredba sklicuje na Direktivo 97/68/ES o emisijah necestne mobilne mehanizacije, namesto da bi določila posebne zahteve za traktorje, s čimer se poenostavlja zdajšnji postopek izvajanja, obenem pa ohranjajo bistvene značilnosti za prihodnji razvoj.

Nazadnje je predlog skladen s strategijo EU za poenostavitev zakonodajnega okolja, kot je bila objavljena v Sporočilu Komisije „Posodobitev in poenostavitev pravnega reda Skupnosti“[4], ki določa sistem homologacije za motorna vozila kot prednostno področje poenostavitve zakonodaje Skupnosti.

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

- **Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi**

Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošni profil vprašancev

Komisija se je pri pripravi predloga z zainteresiranimi stranmi posvetovala na več načinov:

- Organizirano je bilo splošno spletno posvetovanje, ki je zajelo vse vidike predloga. Vanj so se vključili države članice (ministrstva), proizvajalci traktorjev (predstavniki na evropski in nacionalni ravni ter posamezne družbe), proizvajalci sestavnih delov, prevozna podjetja in predstavniki uporabnikov.

- Pri pripravi ocene učinka je zunanji svetovalec povabil okoli 200 predstavnikov zainteresiranih strani k sodelovanju in pošiljanju pripomb. Poleg tega je bilo organizirano srečanje z zainteresiranimi stranmi.

---

[3] COM(2001) 370.
[4] COM(2003) 71.

- Predlog je bil obravnavan na številnih sejah delovne skupine Komisije za kmetijske traktorje.

Povzetek odgovorov in njihovo upoštevanje

Med spletnim posvetovanjem so zainteresirane strani izpostavile številna vprašanja. Ocena učinka, ki je priložena temu predlogu, izčrpno obravnava izpostavljena vsebinska vprašanja in navaja, kako so bila upoštevana.

Med 3. 7. 2008 in 12. 9. 2008 je na spletu potekalo odprto posvetovanje. Komisija je prejela 19 odgovorov. Rezultati so na voljo na spletni strani http://ec.europa.eu/enterprise/automotive/consultation/agricultural_vehicles/call.htm.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Zadevna znanstvena in strokovna področja

Predlog je zahteval oceno različnih možnosti politike pa tudi povezanih gospodarskih, družbenih in okoljskih vplivov.

Uporabljena metodologija

Svetovalec, TRL ltd., je poslal vprašalnik vsem zainteresiranim stranem (javnim organom, predelovalni industriji in organizacijam uporabnikov); osnutek poročila je bil obravnavan na srečanju z zainteresiranimi stranmi, ki so prispevale dodatne pripombe.

Sredstva, uporabljena za javno objavo izvedenskih mnenj

Poročilo TRL je na voljo na spletni strani GD za podjetništvo in industrijo.

- ***Ocena učinka***

Za vsakega od glavnih vidikov predloga so bile obravnavane različne možnosti:

1. Vidiki poenostavitve – I: direktive ali uredbe

a) Brez spremembe politike. To pomeni, da bi se 24 obstoječih direktiv ohranilo, po potrebi z dodatnimi spremembami.

b) Obstoječe posamične direktive se nadomestijo z eno uredbo.

c) Obstoječe direktive se nadomestijo z eno uredbo, sprejeto v postopku soodločanja, in omejenim številom tematskih delegiranih in izvedbenih aktov. To je izbrana možnost.

2. Vidiki poenostavitve – II: vse v podrobni zakonodaji EU ali sklicevanje na mednarodne standarde

a) Brez spremembe politike. To pomeni, da bi se 24 obstoječih direktiv ohranilo,

po potrebi z dodatnimi spremembami. Direktive bi se še naprej izvajale vzporedno z obstoječimi pravilniki UN/ECE in kodeksi OECD, pri čemer bi bile tehnične zahteve običajno (vendar ne vedno) enake. Trenutno to povzroča veliko zmedo med zainteresiranimi stranmi, ki niso intenzivno vključene v sistem homologacije, ter ustvarja ureditveni sistem, ki ni popolnoma pregleden.

b) Kadar je to mogoče, se obstoječe posamične direktive nadomestijo z enakovrednimi pravilniki UN/ECE.

c) Kadar je to mogoče, se obstoječe posamične direktive nadomestijo z enakovrednimi pravilniki UN/ECE ali kodeksi OECD (sistemi zaščite pred prevrnitvijo) ali celo standardi CEN/CENELEC ali ISO. To je izbrana možnost, saj bi bile tako v največji možni meri izkoriščene prednosti poenostavitve zlasti v korist nacionalnih organov in industrije.

3. Izpopolnitev notranjega trga

a) Brez spremembe politike. To bi pomenilo, da bi se sveženj ukrepov, kot je predviden v Direktivi 2003/37/ES, zlagoma dopolnil.

b) Izpopolniti zahteve EU za homologacijo in za vse kategorije predpisati obvezno uporabo zahtev EU za homologacijo celotnega vozila.

c) Izpopolniti zahteve EU za homologacijo, vendar dopustiti izbirno uporabo zahtev EU za homologacijo celotnega vozila za nekatere kategorije (T4, T5, C, R in S).

Komisija je opravila oceno vpliva, ki je navedena v delovnem programu; poročilo je na voljo na [CIRCA WEBPAGE].

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganih ukrepov**

Predlog z razveljavitvijo 24 direktiv znatno poenostavlja sistem za homologacijo kmetijskih vozil glede tehničnih zahtev o varnosti in emisijah.

Predlog bo z delegiranimi akti, predvidenimi v tem predlogu, podrobno določil nove obvezne zahteve za zaviranje. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem predlogom, bodo med drugim vsebovali zahteve za:

– obvezno vgradnjo protiblokirnih zavornih sistemov v nekatere kategorije vozil (hitri traktorji kategorije T5 in njihovi priklopniki, primerni za hitrosti nad 40 km/h);

– izboljšan pojemek;

– združljivost traktorjev in priklopnikov/vlečene opreme.

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga tega predloga je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

- **Načelo subsidiarnosti**

Načelo subsidiarnosti se uporablja, ker predlog ne spada v izključno pristojnost Unije.

Države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predloga iz naslednjih razlogov.

Da bi lahko omogočili sistem homologacij vozil na ravni EU, je treba tehnične zahteve za homologacijo motornih vozil v zvezi varnostjo in okoljskimi vidiki uskladiti na ravni Unije. Izključno z ukrepanjem držav članic ne bi bilo mogoče doseči sistema homologacij celotnih vozil na ravni EU. Ukrepi na ravni Evropske unije so nujni, da se prepreči nastanek ovir za enotni trg.

Cilje predloga bo lažje doseči z ukrepi na ravni Unije, saj se bo tako preprečila razdrobljenost notranjega trga, ki bi sicer nastala, ter povečala varnost in okoljska učinkovitost vozil.

Predlog je zato skladen z načelom subsidiarnosti.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov.

Kot je prikazano v oceni učinka, je predlog skladen z načelom sorazmernosti, saj ne presega tistega, kar je nujno za doseganje ciljev pravilnega delovanja notranjega trga ob hkratnem zagotavljanju visoke ravni javne varnosti in varstva okolja.

Poenostavitev zakonodajnega okolja bo znatno prispevala k zmanjšanju upravnih stroškov za nacionalne organe in industrijo.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: uredba.

Druga sredstva ne bi bila primerna zaradi naslednjih razlogov.

Uporaba uredbe je primerna, ker zagotavlja zahtevano skladnost, hkrati pa ne zahteva prenosa v zakonodajo držav članic.

Predlog uporablja „pristop dvojne ravni“, ki je bil prvotno uveden na zahtevo Evropskega parlamenta in uporabljen pri drugih zakonodajnih aktih s področja EU-homologacije motornih vozil. Ta pristop predvideva pripravo zakonodaje v dveh korakih:

- najprej Evropski parlament in Svet v uredbi na podlagi člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije po rednem zakonodajnem postopku določita temeljne določbe;

- nato Komisija v delegiranih aktih, ki jih sprejme v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, določi tehnične specifikacije za izvajanje temeljnih

določb.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

5. DODATNE INFORMACIJE

- **Simulacija, pilotna faza in prehodno obdobje**

Predlog predvideva splošno prehodno obdobje, da se proizvajalcem vozil in sestavnih delov ter upravnim organom zagotovi dovolj časa za uskladitev z zahtevami.

- **Poenostavitev**

Predlog poenostavlja zakonodajo.

Razveljavljenih bo 24 direktiv o homologaciji vozil.

Predlog poenostavlja upravne postopke za javne organe. Predlog je vključen v tekoči program Komisije za posodobitev in poenostavitev pravnega reda Skupnosti ter njenega zakonodajnega delovnega programa s sklicem 2009/ENTR/001.

- **Razveljavitev veljavne zakonodaje**

S sprejetjem predloga bo razveljavljena obstoječa zakonodaja.

- **Evropski gospodarski prostor**

Predlagani akt zadeva EGP in ga je treba zato razširiti na Evropski gospodarski prostor.

2010/0212 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

Uredba (EU) št. .../2010 Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji kmetijskih in gozdarskih vozil

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[5],

po predložitvi predloga nacionalnim parlamentom,

po rednem zakonodajnem postopku;

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Da bi spodbudili notranji trg, je bil z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/37/ES z dne 26. maja 2003 o homologaciji kmetijskih in gozdarskih traktorjev, njihovih priklopnikov in zamenljivih vlečenih strojev ter njihovih sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot in o razveljavitvi Direktive 74/150/EGS[6] na ravni Skupnosti vzpostavljen celovit sistem homologacije za traktorje, njihove priklopnike in zamenljivo vlečeno opremo.

(2) Za udejanjanje in delovanje notranjega trga Unije je primerno nadomestiti homologacijske sisteme držav članic s homologacijskim postopkom Unije, ki temelji na načelu popolne uskladitve, ob hkratnem upoštevanju argumentov stroškovne učinkovitosti, pri čemer treba posebno pozornost nameniti malim in srednjim podjetjem.

(3) Na zahtevo Evropskega parlamenta ter za poenostavitev in pospešitev postopka je bil v zakonodajo Unije s področja homologacije vozil uveden nov pristop k urejanju s predpisi, v skladu s katerim zakonodajalec v rednem zakonodajnem postopku določi le temeljna pravila in načela, za določitev predpisov o tehničnih podrobnostih pa pooblasti Komisijo.

---

[5] UL C […], […], str.[…].

[6] UL L 171, 9.7.2003, str. 1.

Zato bi bilo treba v tej uredbi določiti le temeljne določbe o varnosti v cestnem prometu, varnosti pri delu in okoljski učinkovitosti ter pooblastiti Komisijo za določitev tehničnih specifikacij v delegiranih aktih.

(4) Ta uredba ne posega v ukrepe o cestni uporabi kmetijskih in gozdarskih vozil, kot so posebne zahteve za vozniška dovoljenja, omejitve največje hitrosti ali ukrepi, ki urejajo dostop do nekaterih cest.

(5) Da se zagotovi visoka raven varnosti v cestnem prometu, varnosti pri delu in varstva okolja, je treba uskladiti tehnične zahteve in okoljske standarde, ki se uporabljajo za homologacijo vozil, sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot.

(6) Ker direktivi o necestni mobilni mehanizaciji[7] ne vsebujeta usklajenih zahtev za varnost v cestnem prometu, je primerno proizvajalcem mobilne mehanizacije zagotoviti možnost, da svoje izdelke homologirajo glede na evropske standarde za varnost v cestnem prometu v skladu s to uredbo; zato bi bilo treba v to uredbo vključiti mobilno mehanizacijo z neobvezno homologacijo sistemov glede zahtev za varnost v cestnem prometu, zlasti ker zahteve za mobilno mehanizacijo zunaj te uredbe ne zajemajo vidikov varnosti v cestnem prometu.

(7) Za poenostavitev zakonodaje o homologaciji v skladu s priporočili poročila CARS 21: Konkurenčen ureditveni okvir za avtomobilsko industrijo v 21. stoletju[8] („CARS 21“), je primerno razveljaviti več posamičnih direktiv, ne da bi se znižala raven zaščite. Zahteve iz navedenih direktiv je treba prenesti v to uredbo ali njene delegirane akte in jih po potrebi nadomestiti s sklicevanjem na ustrezne pravilnike Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE), kot so bili vključeni v zakonodajo Unije v skladu s členom 4 Sklepa Sveta 97/836/ES z dne 27. novembra 1997 v pričakovanju pristopa Evropske skupnosti k Sporazumu Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo o sprejetju enotnih tehničnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v cestna vozila in/ali uporabijo na njih, in o pogojih za vzajemno priznanje homologacij, dodeljenih na podlagi teh predpisov („Revidiran sporazum iz leta 1958“)[9]. Da bi zmanjšali upravno breme homologacijskega postopka, bi bilo treba proizvajalcem vozil omogočiti, kadar je to primerno, da homologacijo v skladu s to uredbo pridobijo neposredno s homologacijo glede na ustrezni pravilnik UN/ECE iz Priloge I.

(8) Zato je treba pravilnike UN/ECE, h katerim pristopi Unija v skladu s Sklepom 97/836/ES, ter spremembe pravilnikov UN/ECE, h katerim je Unija že pristopila, vključiti v homologacijski postopek EU bodisi kot zahteve za EU-homologacijo vozila bodisi kot alternative obstoječi zakonodaji Unije. Zlasti kadar se Unija odloči vključiti pravilnik UN/ECE v zahteve za EU-homologacijo vozil in nadomestiti obstoječo zakonodajo EU, bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da sprejme potrebne spremembe te uredbe ali da sprejme potrebne izvedbene akte.

---

[7] Prim. direktivi 97/68/ES in 2006/42/ES.
[8] COM(2007) 22 konč.
[9] UL L 346, 17.12.1997, str. 78.

(9) Druga možnost je, da se v izvedbenih aktih sklicuje na kodekse Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) ali standarde CEN/CENELEC ali ISO, ki so neposredno dostopni javnosti.

(10) Zahteve te uredbe so v skladu z načeli iz akcijskega načrta z naslovom „Poenostavitev in izboljšanje regulativnega okolja“[10].

(11) Zelo pomembno je, da so prihodnji ukrepi, predlagani na podlagi te uredbe, ali postopki, ki jih je treba izvajati pri njeni uporabi, v skladu s temi načeli, na katera se je Komisija ponovno sklicevala v svojem poročilu CARS 21. Poleg tega se mora ta uredba zaradi boljše priprave predpisov, njihove poenostavitve in preprečevanja nenehnega posodabljanja obstoječe zakonodaje EU na področju tehničnih specifikacij sklicevati na obstoječe mednarodne standarde in pravilnike, ki so na voljo javnosti, brez njihove ponovne objave v pravnem okviru EU.

(12) Direktiva 2003/37/ES je najprej omejila obvezno uporabo postopka EU za homologacijo celotnega vozila na vozila kategorij T1, T2 in T3 in ni določila zahtev, potrebnih za prostovoljno uporabo ES-homologacije za celotno vozilo za druge kategorije. Za izpopolnitev notranjega trga in zagotovitev njegovega pravilnega delovanja bi morala ta uredba proizvajalcem omogočiti, da prostovoljno vložijo vlogo za EU-homologacijo celotnega vozila za vse kategorije, ki jih zajema ta uredba, in tako z EU-homologacijo izkoristijo prednosti notranjega trga.

(13) Primerno je določiti načelo, da morajo biti vozila zasnovana, izdelana in sestavljena tako, da je tveganje poškodb potnikov in drugih udeležencev v prometu čim manjše. Zato morajo proizvajalci zagotoviti skladnost vozil z ustreznimi zahtevami iz te uredbe. Navedene določbe morajo med drugim vključevati zahteve glede strukturne celovitosti vozila, sistemov za pomoč pri vožnji, sistemov za zagotavljanje vidljivosti ter informacij o stanju vozila in okolice, svetlobnih naprav vozila, sistemov za zaščito oseb v vozilu, zunanjosti vozila in dodatne opreme, mase in mer vozila ter njegovih pnevmatik.

(14) Da se zagotovi, da se postopek za spremljanje skladnosti proizvodnje, ki je eden od temeljev homologacijskega sistema Skupnosti, pravilno izvaja in ustrezno deluje, bi moral pristojni organ ali ustrezno usposobljena tehnična služba, imenovana v ta namen, redno preverjati proizvajalce.

(15) Da bi preprečili zlorabe, bi bilo treba poenostavljeni postopek za vozila, izdelana v majhnih serijah, omejiti na omejeno število vozil; zato je treba natančno opredeliti pojem majhne serije s številom izdelanih vozil.

(16) Pomembno je določiti določbe za posamično odobritev vozil in tako zagotoviti zadostno prilagodljivost večstopenjskega sistema homologacije.

---

[10] COM(2002) 278 konč., 5.6.2002.

(17) Glavni cilj zakonodaje o homologaciji vozil je zagotoviti, da nova vozila, sestavni deli in samostojne tehnične enote, ki so dani na trg, zagotavljajo visoko raven varnosti in varstva okolja. Vgrajevanje nekaterih delov ali opreme, potem ko so bila vozila že dana na trg ali v uporabo, ne bi smelo negativno vplivati na doseganje tega cilja. Zato bi bilo treba sprejeti ustrezne ukrepe, da se zagotovi, da homologacijski organ preveri dele ali opremo, ki se lahko vgradijo v vozilo in ki lahko pomembno negativno vplivajo na delovanje sistemov, bistvenih za varnost in varstvo okolja, še preden so dani v prodajo. Ti ukrepi bi morali vsebovati tehnične določbe o zahtevah, ki jih morajo ti deli ali oprema izpolnjevati.

(18) Ti ukrepi bi se morali uporabljati le za omejeno število delov in opreme; seznam teh delov in opreme bi bilo treba po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi v obliki seznama objaviti v delegiranem aktu. Ti ukrepi bi morali zagotoviti, da zadevni deli ali oprema ne oslabijo varnosti ali okoljske učinkovitosti vozila, obenem pa, kadar je le mogoče, ohranjati konkurenčnost na poprodajnem trgu.

(19) Pomembno je, da proizvajalci lastnikom vozil zagotovijo ustrezne informacije, zato da se prepreči zloraba varnostnih naprav.

(20) Da bi proizvajalci sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot lahko vložili vlogo za EU-homologacijo za sestavne dele ali samostojne tehnične enote ali za dovoljenje, je pomembno, da imajo ti proizvajalci dostop do nekaterih informacij, ki jih lahko zagotovi le proizvajalec vozila, kot so tehnične informacije, vključno z risbami, ki jih potrebujejo za razvoj delov za poprodajni trg.

(21) Neomejen dostop do informacij za popravilo vozil v standardizirani obliki, ki jo je mogoče uporabiti za pridobitev tehničnih informacij, ter uspešna konkurenca na trgu storitev informiranja o popravilu in vzdrževanju vozil sta nujna za izboljšanje delovanja notranjega trga, zlasti glede prostega pretoka blaga, svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev. Velik del takih informacij je povezanih z vgrajenimi sistemi za diagnostiko v vozilu (OBD) in njihovo interakcijo z drugimi sistemi vozila. Primerno je določiti tehnične specifikacije, ki bi jih morale upoštevati spletne strani proizvajalcev, skupaj z usmerjenimi ukrepi za zagotovitev ustreznega dostopa za mala in srednja podjetja.

(22) Države članice bi morale določiti predpise o kaznih, ki se bodo uporabile pri kršitvah določb te uredbe, in zagotavljati njihovo izvajanje. Navedene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(23) Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 Pogodbe sprejme delegirane akte v zvezi z varnostjo v cestnem prometu (vključno z zaviranjem), varnostjo pri delu in okoljsko učinkovitostjo, preskušanjem, dostopom do informacij za popravilo in vzdrževanje ter imenovanjem in posebnimi nalogami tehničnih služb, in tako dopolni ali spremeni nekatere nebistvene dele te uredbe.

(24) Nekateri vidiki, ki jih zajema ta uredba, zahtevajo enotne pogoje za izvajanje v državah članicah, da se z lažjim vzajemnim priznavanjem upravnih odločitev v različnih državah

članicah in dokumentov, ki jih izdajo proizvajalci vozil, zagotovi pravilno delovanje notranjega trga ter zainteresiranim stranem omogoči, da izkoristijo njegove prednosti. Zato bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da sprejme izvedbene akte v skladu s členom 291 Pogodbe, da se določijo enotni pogoji za izvajanje te uredbe v zvezi s: seznamom informacij, ki jih je treba predložiti pri vložitvi vloge za homologacijo, homologacijskimi postopki, vzorci dodatnih tablic, ki jih namesti proizvajalec, certifikati o EU-homologaciji, seznamom izdanih homologacij, sistemom oštevilčenja EU-homologacij in postopki, da se zagotovi skladnosti proizvodnje.

(25) V skladu s členom 291 PDEU se v uredbi, ki se sprejme po rednem zakonodajnem postopku, predhodno določijo pravila in splošna načela za mehanizme, s katerimi lahko države članice nadzirajo izvajanje izvedbene pristojnosti Komisije. Do sprejetja navedene nove uredbe se še naprej uporablja Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil, razen regulativnega postopka s pregledom, ki se ne uporablja.

(26) Zaradi uporabe novega ureditvenega sistema, ki ga vzpostavlja ta uredba, se razveljavijo Direktiva 2003/37/ES in naslednje Direktive: Direktiva 74/347/EGS Sveta[11] z dne 25. junija 1974 o približevanju zakonodaje držav članic o vidnem polju in brisalcih vetrobranskega stekla za kmetijske ali gozdarske traktorje na kolesih, Direktiva 76/432/EGS Sveta[12] z dne 6. aprila 1976 o približevanju zakonodaje držav članic o zavornih napravah kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 76/763/EGS Sveta[13] z dne 27. julija 1976 o približevanju zakonodaje držav članic o potniških sedežih za kmetijske ali gozdarske traktorje na kolesih, Direktiva 77/537/EGS Sveta[14] z dne 28. junija 1977 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti emisiji snovi, ki onesnažujejo, iz dizelskih motorjev kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 78/764/EGS Sveta[15] z dne 25. julija 1978 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z vozniškim sedežem na kmetijskih ali gozdarskih traktorjih na kolesih, Direktiva 80/720/EGS Sveta[16] z dne 24. junija 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o delovnem prostoru, dostopu do vozniškega prostora ter vratih in oknih kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 86/297/EGS Sveta[17] z dne 26. maja 1986 o približevanju zakonodaje držav članic o priključni gredi kmetijskih in gozdarskih traktorjev na kolesih in njeni zaščiti, Direktiva 86/298/EGS Sveta[18] z dne 26. maja 1986 o zadaj nameščenih varnostnih konstrukcijah pri prevrnitvi za ozkokolotečne kmetijske in gozdarske traktorje na kolesih, Direktiva 86/415/EGS Sveta[19] z dne 24. julija 1986 o vgradnji, legi, delovanju in označevanju upravljal kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na

---

11 UL L 191, 15.7.1974, str. 5.
12 UL L 122, 8.5.1976, str. 1.
13 UL L 262, 27.9.1976, str. 135.
14 UL L 220, 29.8.1977, str. 38.
15 UL L 255, 18.9.1978, str. 1.
16 UL L 194, 28.7.1980, str. 1.
17 UL L 186, 8.7.1986, str. 19.
18 UL L 186, 8.7.1986, str. 26.
19 UL L 240, 26.8.1986, str. 1.

kolesih, Direktiva 87/402/EGS Sveta[20] z dne 25. junija 1987 o varnostnih konstrukcijah pri prevrnitvi, vgrajenih pred voznikovim sedežem, na ozkokolotečnih kmetijskih in gozdarskih traktorjih na kolesih, Direktiva 2000/25/EGS Evropskega parlamenta in Sveta[21] z dne 22. maja 2000 o ukrepih, ki jih je treba sprejeti proti emisijam plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev, namenjenih za pogon kmetijskih ali gozdarskih traktorjev in spremembi Direktive Sveta 74/150/EGS, Direktiva 2009/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta[22] z dne 13. julija 2009 o varnostni konstrukciji pri prevrnitvi kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 2009/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta[23] z dne 13. julija 2009 o napravi za vleko traktorja in vzvratni prestavi kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 2009/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta[24] z dne 13. julija 2009 o vzvratnih ogledalih kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 2009/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta[25] z dne 13. julija 2009 o največji konstrukcijsko določeni hitrosti in ploščadi za tovor kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 2009/61/ES Evropskega parlamenta in Sveta[26] z dne 17. oktobra 1978 o vgradnji svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav na kmetijske ali gozdarske traktorje na kolesih, Direktiva 2009/63/ES Evropskega parlamenta in Sveta[27] z dne 13. julija 2009 o določenih sestavnih delih in značilnostih kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 2009/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta[28] z dne 13. julija 2009 o preprečevanju radijskih motenj, ki jih povzročajo kmetijski ali gozdarski traktorji (elektromagnetna združljivost), Direktiva 2009/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta[29] z dne 13. julija 2009 o krmilju kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 2009/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta[30] z dne 13. julija 2009 o homologaciji sestavnega dela za svetlobne in svetlobno-signalne naprave na kmetijskih ali gozdarskih traktorjih na kolesih, Direktiva 2009/75/ES Evropskega parlamenta in Sveta[31] z dne 13. julija 2009 o varnostni konstrukciji pri prevrnitvi kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih (statični preskus), Direktiva 2009/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta[32] z dne 13. julija 2009 o ravni hrupa, ki ga zaznajo vozniki kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih, Direktiva 2009/144/ES Evropskega parlamenta in Sveta[33] z dne 30. novembra 2009 o določenih sestavnih delih in značilnostih kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih (mere in vlečene mase itd).

---

20 UL L 220, 8.8.1987, str. 1.
21 UL L 173, 12.7.2000, str. 1.
22 UL L 261, 3.10.2009, str. 1.
23 UL L 198, 30.7.2009, str. 4.
24 UL L 198, 30.7.2009, str. 9.
25 UL L 198, 30.7.2009, str. 15.
26 UL L 203, 5.8.2009, str. 19.
27 UL L 214, 19.8.2009, str. 23.
28 UL L 216, 20.8.2009, str. 1.
29 UL L 201, 1.8.2009, str. 11.
30 UL L 203, 5.8.2009, str. 52.
31 UL L 261, 3.10.2009, str. 40.
32 UL L 201, 1.8.2009, str. 18.
33 UL L 27, 30.1.2010, str.33.

(27) Pomembno je, da se vse zainteresirane strani zavedajo povezave med to uredbo in Direktivo 2006/42/ES o varnosti strojev[34], da lahko jasno ugotovijo, katere zahteve mora posamezen izdelek izpolnjevati –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I
PREDMET, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1
Predmet

Ta uredba določa upravne in tehnične zahteve za EU-homologacijo vseh novih vozil iz člena 2.

Ta uredba določa tudi zahteve za prodajo in začetek uporabe delov in opreme za vozila, homologirana v skladu s to uredbo, ter za prepoved prodaje in začetka uporabe takšnih delov ali opreme.

Ta uredba ne posega v uporabo veljavne zakonodaje Unije o varnosti v cestnem prometu.

Člen 2
Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za homologacijo vozil, zasnovanih in izdelanih v eni ali več stopnjah, ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, zasnovanih in izdelanih za takšna vozila.

   Ta uredba se uporablja za naslednja vozila:

   (a) traktorje (kategoriji T in C),

   (b) priklopnike (kategorija R)

   (c) zamenljivo vlečeno opremo (kategorija S) in

   (d) premične delovne stroje (kategorija U).

2. Ta uredba se ne uporablja za zamenljive stroje, ki so popolnoma dvignjeni od tal, če se vozila, na katera so pritrjeni, uporabljajo na cesti.

3. Proizvajalec se lahko odloči za homologacijo v skladu s to uredbo ali za nacionalno homologacijo pri naslednjih vozilih:

[34] UL L 157, 9.6.2006, str. 24.

(a) premični delovni stroji;

(b) priklopniki in vlečena oprema (kategoriji R in S);

(c) pri posamični odobritvi prototipi vozil, ki se na odgovornost proizvajalca uporabljajo za namene preskušanja ter so bili zasnovani in izdelani posebej za ta namen.

Člen 3
Opredelitve

V tej uredbi in v aktih iz Priloge I, razen če ni drugače določeno:

1. „homologacija“ pomeni postopek, s katerim homologacijski organ potrdi, da tip vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote izpolnjujejo ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve;

2. „homologacija celotnega vozila“ pomeni homologacijo, s katero homologacijski organ potrdi, da celotno vozilo izpolnjuje ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve;

3. „homologacija sistema“ pomeni homologacijo, s katero homologacijski organ potrdi, da sistem, vgrajen v vozilo določenega tipa, izpolnjuje ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve;

4. „homologacija sestavnega dela“ pomeni homologacijo, s katero homologacijski organ potrdi, da sestavni del izpolnjuje ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve neodvisno od vozila;

5. „homologacija samostojne tehnične enote“ pomeni homologacijo, s katero homologacijski organ potrdi, da samostojna tehnična enota v povezavi z enim ali več navedenimi tipi vozil izpolnjuje ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve;

6. „nacionalna homologacija“ pomeni homologacijski postopek, določen v nacionalni zakonodaji države članice; veljavnost takšne homologacije je omejena na ozemlje te države članice;

7. „EU-homologacija“ pomeni postopek, s katerim homologacijski organ potrdi, da tip vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote izpolnjuje ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve te uredbe;

8. „traktor“ pomeni vsak motorizirani kolesni ali gosenični kmetijski ali gozdarski traktor z vsaj dvema osema in največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo najmanj 6 km/h, katerega glavna funkcija je vlečna moč in ki je posebej zasnovan za vleko, potiskanje, prevoz in pogon nekatere zamenljive opreme, zasnovane za opravljanje kmetijskih ali gozdarskih del, oziroma za vleko kmetijskih ali gozdarskih priklopnikov ali opreme; lahko je prirejen za prevoz tovora pri kmetijskih ali gozdarskih delih in/ali je lahko opremljen s potniškimi sedeži;

9. „priklopnik“ pomeni vsako vlečeno kmetijsko ali gozdarsko vozilo, ki je namenjeno predvsem za prevoz tovora in zasnovano za vleko s traktorjem za kmetijske ali gozdarske namene ter ni zasnovano za predelavo materialov, z razmerjem med tehnično dovoljeno skupno maso in maso neobremenjenega vozila, enakim ali večjim od 3,0;

10. „zamenljiva vlečena oprema“ pomeni vsako vozilo, ki se uporablja v kmetijstvu ali gozdarstvu in je zasnovano za vleko s traktorjem ter spreminja ali dopolnjuje njegove funkcije, ima trajno vgrajeno orodje ali je zasnovan za predelavo materialov, ki lahko vključuje ploščad za tovor, zasnovano in izdelano za sprejem orodja in naprav, potrebnih za navedene namene, ter za začasno shranjevanje materialov, ki se proizvedejo ali so potrebni med opravili, ter z razmerjem med tehnično dovoljeno skupno maso in maso neobremenjenega vozila, manjšim od 3,0;

11. „premični delovni stroji“ pomenijo vsako vozilo na lastni pogon razen strojev, ki se montirajo na podvozje motornih vozil, ki je zasnovano in izdelano posebno za izvajanje opravil ter zaradi svojih konstrukcijskih značilnosti ni primerno za prevoz potnikov ali blaga;

12. „vozilo“ pomeni vsak traktor, priklopnik, zamenljivo vlečeno opremo ali premični delovni stroj v skladu z opredelitvami iz točk 8, 9, 10 in 11;

13. „tip vozila“ pomeni vozila določene kategorije, ki se ne razlikujejo vsaj v bistvenih vidikih iz točke 41, ne glede na to, ali gre za variante in izvedenke, kot so opredeljene v točkah 42 in 43;

14. „osnovno vozilo“ pomeni vsako vozilo, ki se uporablja na začetni stopnji večstopenjskega homologacijskega postopka;

15. „nedodelano vozilo“ pomeni vsako vozilo, pri katerem je potrebna najmanj eno nadaljnja stopnja dodelave, da bi izpolnilo ustrezne tehnične zahteve te uredbe;

16. „dodelano vozilo“ pomeni vozilo ob koncu postopka večstopenjske homologacije, ki izpolnjuje ustrezne tehnične zahteve te uredbe;

17. „dokončano vozilo“ pomeni vsako vozilo, ki ga ni treba dodelati, da bi izpolnjevalo ustrezne tehnične zahteve te uredbe;

18. „vozilo zaključka serije“ pomeni vsako vozilo iz zaloge, ki ga ni mogoče registrirati ali prodati ali dati v uporabo zaradi začetka veljave novih tehničnih zahtev, v povezavi s katerimi vozilo ni bilo homologirano;

19. „sistem“ pomeni skupek naprav, ki v vozilu skupaj opravljajo eno ali več določenih funkcij ter za katerega veljajo zahteve iz ustreznih predpisov;

20. „sestavni del“ pomeni napravo, za katero veljajo zahteve ustreznega predpisa, ki naj bi postala del vozila in je lahko homologirana neodvisno od vozila, kadar zakonodajni akt to možnost izrecno določa;

21. „samostojna tehnična enota“ pomeni napravo, za katero veljajo zahteve ustreznega predpisa, ki naj bi postala del vozila in je lahko homologirana ločeno, vendar samo v povezavi z enim ali več določenimi tipi vozila, kadar regulativni akt to možnost izrecno določa;

22. „originalni deli ali oprema“ pomenijo dele ali opremo, ki so izdelani v skladu s specifikacijami in proizvodnimi standardi, ki jih za proizvodnjo delov ali opreme za sestavo zadevnega vozila določi proizvajalec vozila, vključno z deli ali opremo, ki se izdelajo na isti proizvodni liniji kot ti deli ali oprema, ter dokler ni dokazano nasprotno, deli ali oprema, za katere proizvajalec potrdi, da so enake kakovosti kot sestavni deli, uporabljeni pri sestavi zadevnega vozila, in da so bili izdelani v skladu s specifikacijami in proizvodnimi standardi proizvajalca vozila;

23. „proizvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki homologacijskemu organu odgovarja za vse vidike homologacijskega postopka in za skladnost proizvodnje, ne glede na to, ali je neposredno vključena v vse stopnje izdelave vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, ki je predmet homologacijskega postopka;

24. „zastopnik proizvajalca“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo proizvajalec ustrezno imenuje, da ga zastopa pri homologacijskem organu in ukrepa v njegovem imenu glede zadev, zajetih v tej uredbi;

25. „homologacijski organ“ je pristojni organ v državi članici, ki ga je država članica ustanovila ali imenovala in priglasila Komisiji v skladu s členom 5 ter je pristojen za vse vidike homologacije vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote oziroma posamične odobritve vozila, za postopek izdaje dovoljenja, za izdajo in po potrebi preklic certifikatov o homologaciji, deluje kot kontaktna točka za homologacijske organe drugih držav članic, imenuje tehnične službe in zagotavlja, da proizvajalec izpolnjuje svoje obveznosti pri skladnosti proizvodnje;

26. „tehnična služba“ pomeni organizacijo ali organ, ki ga homologacijski organ države članice imenuje bodisi za preskuševalni laboratorij za izvajanje preskusov bodisi za organ za presojo skladnosti za opravljanje začetne presoje in drugih preskusov ali kontrolnih pregledov v imenu homologacijskega organa;

27. „samopreskušanje“ pomeni, da proizvajalec, ki je bil imenovan za tehnično službo za presojo skladnosti z nekaterimi zahtevami, izvaja preskuse v lastnih prostorih, evidentira rezultate preskusov in homologacijskemu organu predloži poročilo, vključno z ugotovitvami;

28. „virtualna preskusna metoda“ pomeni računalniške simulacije, vključno z izračuni, ki dokazujejo, da vozilo, sistem, sestavni del ali samostojna tehnična enota izpolnjuje tehnične zahteve ustreznega predpisa, ne da bi bilo treba uporabiti dejansko vozilo, sistem, sestavni del ali samostojno tehnično enoto;

29. „certifikat o homologaciji“ pomeni dokument, s katerim homologacijski organ uradno potrjuje, da je tip vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote homologiran;

30. „certifikat o EU-homologaciji“ pomeni certifikat, ki temelji na vzorcu iz te uredbe, ali obrazec sporočila iz ustreznega enakovrednega pravilnika UN/ECE ali kodeksa OECD iz Priloge I;

31. „certifikat o posamični odobritvi“ pomeni dokument, s katerim homologacijski organ uradno potrjuje, da je določeno vozilo odobreno;

32. „certifikat o skladnosti“ pomeni dokument, ki temelji na vzorcu iz te uredbe in ga izda proizvajalec ter potrjuje, da je bilo vozilo iz serije tipa, homologiranega v skladu s to uredbo, ob izdelavi skladno s homologiranim tipom in izpolnjevalo vse predpisane zahteve iz homologacije;

33. „vgrajen sistem za diagnostiko“ ali „sistem OBD“ pomeni sistem za uravnavanje emisij, ki lahko s pomočjo kod napak, shranjenih v računalniškem pomnilniku, prepozna verjetno področje napačnega delovanja;

34. „informacije o popravilu in vzdrževanju vozila“ pomenijo vse informacije, potrebne za diagnostiko, servisiranje, pregled, periodični pregledi, popravilo, ponovno programiranje ali ponastavitev vozila, ki jih proizvajalec zagotovi svojim pooblaščenim trgovcem in serviserjem, vključno z vsemi poznejšimi spremembami in dopolnili takšnih informacij;

35. „neodvisni izvajalec“ pomeni podjetja, ki niso pooblaščeni trgovci in serviserji, so pa neposredno ali posredno vključena v popravilo in vzdrževanje motornih vozil, zlasti serviserje, proizvajalce ali distributerje servisne opreme, orodij ali nadomestnih delov, izdajatelje tehničnih informacij, avtomobilske klube, izvajalce pomoči pri okvarah vozil na cesti, izvajalce pregledov in preskušanj ter ponudnike usposabljanj za vgrajevalce, proizvajalce in serviserje opreme za vozila na alternativna goriva;

36. „novo vozilo“ pomeni vozilo, ki:

(a) še ni bilo registrirano ali

(b) je bilo v času vložitve vloge za posamično odobritev registrirano manj kot šest mesecev.

37. „registracija“ pomeni, da je vozilo po identifikaciji za nedoločen ali določen čas ali za krajše obdobje pridobilo upravno dovoljenje za začetek uporabe v cestnem prometu in da je bila izdana registracijska številka;

38. „dajanje na trg“ pomeni prvo dajanje vozila na voljo v Uniji za distribucijo ali uporabo bodisi za plačilo ali brezplačno;

39. „začetek uporabe“ pomeni prvo uporabo za predvideni namen v Uniji vozila, ki ga zajema ta uredba;

40. „prodaja“ pomeni vsako prodajo od proizvajalca do trgovca na drobno ali prodajo končnemu uporabniku;

41. „tip vozila“ pomeni vozila enake kategorije, ki se ne razlikujejo vsaj v naslednjih bistvenih vidikih:

– proizvajalec;

– proizvajalčeva oznaka tipa;

– bistvene konstrukcijske značilnosti;

– sredinska šasija/šasija z vzdolžnimi nosilci/zgibna šasija (očitne in temeljne razlike);

– pri kategoriji T: osi (število) ali pri kategoriji C: osi/gosenice (število);

in le pri traktorjih:

– pogonski motor (z notranjim zgorevanjem/električni/hibridni).

42. „varianta“ pomeni vozila enakega tipa, ki se ne razlikujejo vsaj v naslednjih vidikih:

(a) pri traktorjih:

– motor,

– način delovanja,

– število in namestitev valjev,

– razlika v moči za največ 30 % (največja moč je lahko največ 1,3-krat večja od najmanjše moči);

– razlika v prostornini valjev za največ 20 % (največja prostornina je lahko največ 1,2-krat večja od najmanjše prostornine);

– pogonske osi (število, lega, medsebojna povezava);

– krmiljene osi (število in lega);

– največja masa obremenjenega vozila, ki se ne razlikuje za več kot 10 %;

– prenos moči (vrsta);

– zaščitna konstrukcija proti prevračanju;

– zavirane osi (število);

(b) za priklopnike in vlečeno opremo:

– krmiljene osi (število, lega, povezave);

– največja masa obremenjenega vozila, ki se ne razlikuje za več kot 10 %;

– zavirane osi (število);

43. „izvedenka variante“ pomeni vozila, sestavljena iz kombinacije značilnosti, navedenih v opisni dokumentaciji.

Člen 4
Kategorije vozil

V tej uredbi so zajete naslednje kategorije vozil:

1. „kategorija T“ zajema vse kolesne traktorje;

2. „kategorija T1“ zajema kolesne traktorje, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h in pri katerih ima os, najbližja vozniku, širino koloteka najmanj 1 150 mm, katerih masa v neobremenjenem stanju, pripravljenem za vožnjo, presega 600 kg in katerih oddaljenost od tal ne presega 1 000 mm;

3. „kategorija T2“ zajema kolesne traktorje, katerih najmanjša širina koloteka je manjša od 1 150 mm, katerih masa v neobremenjenem stanju, pripravljenem za vožnjo, presega 600 kg, katerih oddaljenost od tal ne presega 600 mm in katerih največja konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h; če višina težišča traktorja (izmerjena od tal), deljena s povprečnim najmanjšim kolotekom na posamezno os, presega 0,90, se največja konstrukcijsko določena hitrost omeji na 30 km/h;

4. „kategorija T3“ zajema kolesne traktorje, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h in katerih masa v neobremenjenem stanju, pripravljenem za vožnjo, ne presega 600 kg;

5. „kategorija T4“ zajema kolesne traktorje za posebne namene, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h;

6. „kategorija T4.1“ (traktorji z visoko prehodnostjo) zajema traktorje za visoke (vrstne) kulture, npr. vinsko trto. Zanje je značilna dvignjena šasija ali del šasije, ki jim omogoča, da se z desnimi in levimi kolesi pomikajo naprej vzporedno z vrstami rastlin in lahko med kolesa vzamejo eno ali več vrst. Namenjeni so za prevoz ali pogon orodja, ki je lahko nameščeno spredaj, med osmi, zadaj ali na ploščadi. Kadar je traktor v delovnem položaju, je njegova oddaljenost od tal, izmerjena pravokotno na vrste z rastlinami, večja od 1 000 mm. Če je višina težišča traktorja, izmerjena od tal ob uporabi

običajnih pnevmatik, deljena s povprečnim najmanjšim kolotekom vseh osi, večja od 0,90, največja konstrukcijsko določena hitrost ne sme presegati 30 km/h;

7. „kategorija T4.2“ (posebno široki traktorji) zajema traktorje, za katere so značilne široke mere in so predvsem namenjeni za delo na velikih kmetijskih površinah;

8. „kategorija T4.3“ (traktorji z nizko prehodnostjo) zajema traktorje na štirikolesni pogon z zamenljivo opremo za kmetijsko ali gozdarsko uporabo, za katere je značilen nosilni okvir, ki so opremljeni z eno ali več priključnimi gredmi, katerih tehnično dovoljena masa ni večja od 10 ton, pri katerih je razmerje med to maso in največjo maso neobremenjenega vozila, pripravljenega za vožnjo, manjše od 2,5 in imajo težišče, [gl. prejšnjo opombo 38], izmerjeno glede na tla ob uporabi običajnih pnevmatik, na višini najmanj 850 mm;

9. „kategorija T5“ zajema kolesne traktorje, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost presega 40 km/h;

10. „kategorija C“ zajema gosenične traktorje, ki jih poganjajo gosenice ali kombinacija koles in gosenic, s podkategorijami, opredeljenimi po analogiji s kategorijo T;

11. „kategorija R“ zajema priklopnike; vsaka kategorija priklopnika iz točk 12 do 15 vključuje tudi indeks „a“ ali „b“ v skladu z njegovo konstrukcijsko določeno hitrostjo:

– (a) „a“ za priklopnike, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost znaša 40 km/h ali manj,

– (b) „b“ za priklopnike, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost presega 40 km/h;

12. „kategorija R1“ zajema priklopnike, pri katerih vsota tehnično dovoljenih osnih obremenitev ne presega 1 500 kg;

13. „kategorija R2“ zajema priklopnike, pri katerih vsota tehnično dovoljenih osnih obremenitev presega 1 500 kg, vendar ne presega 3 500 kg;

14. „kategorija R3“ zajema priklopnike, pri katerih vsota tehnično dovoljenih osnih obremenitev presega 3 500 kg, vendar ne presega 21 000 kg;

15. „kategorija R4“ zajema priklopnike, pri katerih vsota tehnično dovoljenih osnih obremenitev presega 21 000 kg;

16. „kategorija S“ zajema zamenljivo vlečeno opremo.

Vsaka kategorija zamenljive vlečene opreme vključuje indeks „a“ ali „b“ v skladu s konstrukcijsko določeno hitrostjo:

– „a“ za zamenljivo vlečeno opremo z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo 40 km/h ali manj;

– „b“ za zamenljivo vlečeno opremo z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo večjo od 40 km/h;

17. „kategorija S1“ zajema zamenljivo vlečeno opremo, pri kateri vsota tehnično dovoljenih osnih obremenitev ne presega 3 500 kg;

18. „kategorija S2“ zajema zamenljivo vlečeno opremo, pri kateri vsota tehnično dovoljenih osnih obremenitev presega 3 500 kg;

19. „kategorija U“ zajema stroje, kot so opredeljeni v Direktivi 2006/42/ES, z lastnim pogonom, namenjene za uporabo v kmetijstvu ali gozdarstvu.

4.

POGLAVJE II
SPLOŠNE OBVEZNOSTI

Člen 5
Nacionalni organi

1. Države članice ustanovijo in imenujejo nacionalne organe, pristojne za zadeve v zvezi z odobritvijo vozil, ter Komisijo uradno obvestijo o njihovi ustanovitvi in imenovanju v skladu s členom 53.

   V uradnem obvestilu se navedejo ime, naslov, vključno z elektronskim naslovom, in področje pristojnosti homologacijskega organa.

2. Homologacijski organi zagotovijo, da proizvajalci, ki vložijo vlogo za homologacijo, izpolnjujejo svoje obveznosti po tej uredbi.

3. Homologacijski organi odobrijo le tista vozila, sisteme, sestavne dele ali samostojne tehnične enote, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

4. Homologacijski organi registrirajo ali dovolijo prodajo ali začetek uporabe le tistih vozil, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe. Ne prepovejo, omejijo ali preprečijo registracije, prodaje, začetka uporabe ali udeležbe v cestnem prometu vozil, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot iz razlogov, povezanih z vidiki njihove izdelave in delovanja, ki jih zajema ta uredba, če izpolnjujejo njene zahteve.

Člen 6
Splošne obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalec je homologacijskemu organu odgovoren za vse vidike homologacijskega postopka ter za zagotavljanje skladnosti proizvodnje, ne glede na to, ali je neposredno vključen v vse stopnje izdelave vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote.

2. Pri večstopenjski homologaciji je vsak proizvajalec odgovoren za homologacijo in skladnost proizvodnje sistemov, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot, ki jih je dodal na svoji stopnji dodelave vozila. Proizvajalec, ki spremeni sestavne dele ali sisteme, ki so že bili homologirani v prejšnjih stopnjah, je odgovoren za homologacijo in skladnost proizvodnje navedenih sestavnih delov in sistemov.

3. Proizvajalec, ki nedodelano vozilo spremeni tako, da se zaradi tega uvrsti v drugo kategorijo vozila, zaradi česar se spremenijo zakonske zahteve, ocenjene na predhodni stopnji, je odgovoren tudi za skladnost z navedenimi zahtevami.

4. Za namene te uredbe proizvajalec s sedežem zunaj Skupnosti imenuje enega samega zastopnika s sedežem v Skupnosti, ki ga bo zastopal pri homologacijskem organu.

Sklicevanje na proizvajalca pomeni sklicevanje na proizvajalca ali tega zastopnika.

POGLAVJE III
BISTVENE ZAHTEVE

Člen 7
Zahteve za varnost v cestnem prometu

1. Proizvajalci zagotovijo, da so vozila zasnovana, izdelana in sestavljena tako, da je tveganje poškodb potnikov in drugih udeležencev v prometu čim manjše.

2. Proizvajalci zagotovijo, da so vozila, sistemi, sestavni deli in samostojne tehnične enote skladni z ustreznimi zahtevami iz te uredbe, vključno z zahtevami glede:

(a) celovitosti konstrukcije vozila;

(b) sistemov za pomoč pri vožnji, vključno s krmiljenjem, zaviranjem, vključno s protiblokirnimi sistemi, in sistemi elektronskega nadzora stabilnosti;

(c) sistemov, ki vozniku zagotavljajo vidljivost ter informacije o stanju vozila in okolice, vključno z zasteklitvijo, ogledali in sistemi informiranja voznika;

(d) svetlobnih naprav vozila;

(e) zaščite oseb v vozilu, vključno z notranjo opremo, nasloni za glavo, varnostnimi pasovi in vrati vozila;

(f) zunanjosti vozila in dodatne opreme;

(g) elektromagnetne združljivosti;

(h) zvočnih opozorilnih naprav;

(i) ogrevalnih sistemov;

(j) naprav za preprečevanje nepooblaščene uporabe;

(k) identifikacijske številke vozila;

(l) mas in mer;

(m) varnosti električne opreme;

(n) konstrukcij za zaščito pred podletom od zadaj;

(o) bočne zaščite;

(p) ploščadi za tovor;

(q) naprav za spenjanje in vzvratne prestave;

(r) upravljal;

(s) pnevmatik;

(t) sistemov za preprečevanje škropljenja izpod koles.

3. Zahteve iz odstavkov 1 in 2 se uporabljajo za vozila ter za sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote, namenjene za ta vozila, če je določeno, da se uporabljajo za ustrezno kategorijo vozila iz člena 4.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 57 sprejme delegirani akt o določitvi podrobnih tehničnih zahtev, po potrebi vključno s preskusnimi postopki in mejnimi vrednostmi, za elemente iz odstavka 2, da se zagotovi visoka raven varnosti v cestnem prometu.

Člen 8
Zahteve za varnost pri delu

1. Proizvajalci zagotovijo, da so vozila zasnovana, izdelana in sestavljena tako, da je tveganje poškodb oseb, ki delajo v vozilu ali z njim, čim manjše.

2. Proizvajalci zagotovijo, da so vozila, sistemi, sestavni deli in samostojne tehnične enote skladni z ustreznimi zahtevami iz te uredbe, vključno z zahtevami glede:

(a) zaščitnih sistemov pri prevrnitvi (roll-over protection systems; v nadaljnjem besedilu: ROPS);

(b) sistemov za zaščito pred padajočimi predmeti (falling objects protection systems; v nadaljnjem besedilu: FOPS);

(c) potniških sedežev;

(d) ravni hrupa v notranjosti vozila;

(e) vozniškega sedeža;

(f) delovnega prostora in dostopa do vozniškega sedeža;

(g) priključnih gredi;

(h) zaščite pogonskega sklopa;

(i) pritrdišč varnostnih pasov;

(j) varnostnih pasov;

(k) zaščite voznika pred vdorom predmetov (protection of driver against penetrating objects; v nadaljnjem besedilu: OPS);

(l) zaščite voznika pred nevarnimi snovmi;

(m) navodil za uporabo.

3. Zahteve iz odstavkov 1 in 2 se uporabljajo za vozila ter za sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote, namenjene za ta vozila, če je v tej uredbi določeno, da se uporabljajo za ustrezno kategorijo vozila.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 57 sprejme delegirani akt o določitvi podrobnih tehničnih zahtev, po potrebi vključno s preskusnimi postopki in mejnimi vrednostmi, za elemente iz odstavka 2, da se zagotovi visoka raven varnosti pri delu.

Člen 9
Zahteve za okoljsko učinkovitost

1. Proizvajalci zagotovijo, da so vozila zasnovana, izdelana in sestavljena tako, da je vpliv na okolje čim manjši.

2. Proizvajalci zagotovijo, da so vozila, sistemi, sestavni deli in samostojne tehnične enote skladni z ustreznimi zahtevami iz te uredbe, vključno z zahtevami glede:

(a) emisij onesnaževal;

(b) ravni hrupa zunaj vozila.

3. Uporabljajo se mejne vrednosti, postopki in preskusne zahteve za emisije onesnaževal, predpisane za mobilno mehanizacijo v Direktivi 97/68/ES[35].

4. Zahteve iz odstavkov 1 in 2 se uporabljajo za vozila ter za sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote, namenjene za ta vozila, če je v tej uredbi določeno, da se uporabljajo za ustrezno kategorijo vozila.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 57 sprejme delegirani akt o podrobnih tehničnih zahtevah, po potrebi vključno s preskusnimi postopki in mejnimi vrednostmi, za ravni hrupa zunaj vozila, kot je določeno v odstavku 2(b), in za vgradnjo homologiranih motorjev v vozilo ter o povezanih določbah za prilagodljivost, kot je opisana v odstavku 2(a) in odstavku 3, da se zagotovi visoka raven okoljske učinkovitosti.

POGLAVJE IV
POSTOPKI EU-HOMOLOGACIJE

Člen 10
Postopki za EU-homologacijo celotnega vozila

1. Proizvajalec lahko izbere enega od naslednjih postopkov:

(a) homologacija po delih;

(b) homologacija v enem delu;

(c) mešana homologacija;

(d) večstopenjska homologacija.

2. Homologacija po delih je postopek homologacije vozila, s katerim se postopoma zbere celoten sklop certifikatov o EU-homologaciji za sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote, povezane z vozilom, ki na koncu vodi do homologacije celotnega vozila.

Homologacija v enem delu je postopek, s katerim se naenkrat opravi homologacija vozila kot celote.

Mešana homologacija je postopek homologacije po delih, pri katerem se v končni fazi homologacije celotnega vozila podelijo homologacije za enega ali več sistemov, ne da bi bilo treba zanje izdati certifikate o EU-homologaciji.

[35] UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

Večstopenjska homologacija je postopek, s katerim eden ali več homologacijskih organov potrdi, da glede na stanje dodelave tip nedodelanega ali dodelanega vozila izpolnjuje ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve te uredbe.

3. Večstopenjska homologacija se podeli za tip nedodelanega ali dodelanega vozila, ki je skladen s podatki v opisni mapi in izpolnjuje tehnične zahteve, določene v ustreznih aktih iz Priloge I, ob upoštevanju stopnje dodelave vozila.

4. Homologacija za končno fazo dodelave se podeli, potem ko homologacijski organ preveri, ali homologacija oz. homologacije, izdane za nedodelano vozilo, potrjujejo, da tip vozila, homologiran v končni fazi, izpolnjuje vse tehnične zahteve, ki se za zadevno kategorijo uporabljajo ob izdaji homologacije za dodelano vozilo in.

5. Izbira homologacijskega postopka ne vpliva na ustrezne predpisane zahteve, ki jih mora homologirani tip vozila izpolnjevati ob izdaji homologacije za celotno vozilo.

6. Komisiji je v členu 54 podeljena izvedbena pristojnost za določitev predlog za podrobnosti homologacijskih postopkov.

Člen 11
Vloga za homologacijo

1. Proizvajalec vlogo za homologacijo vloži pri homologacijskem organu.

2. Za posamezen tip vozila se lahko vloži samo ena vloga in sicer v samo eni državi članici.

3. Za vsak tip, ki ga je treba homologirati, je treba vložiti ločeno vlogo.

Člen 12
Informacije, ki jih je treba navesti v vlogi za homologacijo

1. Opisni list, kot je določen v izvedbeni zakonodaji, določa informacije, ki jih mora predložiti vlagatelj.

Vlagatelj homologacijskemu organu predloži opisno mapo. Opisna mapa vključuje opisni list ter vse podatke, risbe, fotografije in druge informacije, zahtevane v njem. Takšne informacije se lahko predložijo v papirni ali elektronski obliki.

Komisiji je v členu 54 podeljena izvedbena pristojnost za določitev predlog za opisni list in opisno mapo.

2. Proizvajalec pri vložitvi vloge za homologacijo v skladu s členom 10(1)(a) do (d) navede izbrani postopek in predloži opisno mapo.

Člen 13

Posebne zahteve za informacije, ki jih je treba navesti v vlogi za homologacijo glede na izbrani postopek

1. Vlogi za homologacijo po delih se priložita opisna mapa in celoten sklop certifikatov o homologaciji v skladu z vsakim od ustreznih posamičnih aktov in pravilnikov UN/ECE ali kodeksov OECD iz Priloge I.

   Pri homologaciji sistema ali samostojne tehnične enote v skladu z ustreznimi akti iz Priloge I ima homologacijski organ dostop do opisne mape sistema ali enote, dokler homologacija ni podeljena ali zavrnjena.

2. Vlogi za homologacijo v enem delu se priloži opisna mapa z ustreznimi informacijami v povezavi z akti iz Priloge I.

3. Pri postopku mešane homologacije se opisni mapi priloži eden ali več certifikatov o homologaciji, ki jih zahteva vsak od ustreznih posamičnih aktov in pravilnikov UN/ECE ali kodeksov OECD iz Priloge I, če pa se certifikat o homologaciji ne predloži, opisna mapa vsebuje ustrezne informacije, ki jih zahtevajo izvedbeni ukrepi te uredbe v povezavi z akti iz Priloge I.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 je treba za namene večstopenjske homologacije predložiti naslednje informacije:

   (a) na prvi stopnji tiste dele opisne mape in certifikate o EU-homologaciji, potrebne za dokončano vozilo, ki so pomembni za stopnjo dodelave osnovnega vozila;

   (b) na drugi in naslednjih stopnjah tiste dele opisne mape in certifikate o EU-homologaciji, ki so pomembni za trenutno stopnjo izdelave, in izvod certifikata o EU-homologaciji vozila, izdanega za prejšnjo stopnjo izdelave; proizvajalec poleg tega predloži podrobne podatke o vseh spremembah ali dodatkih, s katerimi je dodelal vozilo.

   Podatki iz točk (a) in (b) se lahko predložijo v skladu z odstavkom 2.

5. Homologacijski organ lahko z obrazloženo zahtevo od proizvajalca zahteva, da predloži vse dodatne informacije, potrebne za odločitev, kateri preskusi se zahtevajo, ali za lažjo izvedbo navedenih preskusov.

Člen 14

Postopki za EU-homologacijo sistemov, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot

Proizvajalec vloži vlogo pri homologacijskem organu.

Za posamezen tip sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote se lahko vloži samo ena vloga in sicer v samo eni državi članici.

Za vsak tip, ki ga je treba homologirati, je treba vložiti ločeno vlogo.

POGLAVJE V
IZVAJANJE POSTOPKOV EU-HOMOLOGACIJE

Člen 15
Splošne določbe

1. Homologacijski organi podelijo EU-homologacijo, šele potem ko preverijo, ali so bili izvedeni postopki nadzora skladnosti proizvodnje iz člena 19, in če tip vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote izpolnjuje ustrezne zahteve.

2. EU-homologacije se podelijo v skladu s členoma 16 in 17.

3. Če homologacijski organ meni, da tip vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote kljub skladnosti z zahtevanimi določbami pomeni resno tveganje za prometno varnost ali resno škoduje okolju ali javnemu zdravju ali pri traktorjih pomeni resno tveganje za varnost pri delu, lahko zavrne podelitev EU-homologacije. V takem primeru homologacijskim organom drugih držav članic in Komisiji takoj pošlje podrobno dokumentacijo, v kateri so pojasnjeni razlogi za njegovo odločitev in navedeni dokazi za njegove ugotovitve.

4. Certifikati o EU-homologaciji se oštevilčijo po harmoniziranem sistemu.

5. Homologacijski organ v 20 delovnih dneh pošlje homologacijskim organom drugih držav članic izvod certifikata o EU-homologaciji vozila skupaj s prilogami za vsak tip vozila, za katerega je bila podeljena homologacija. Izvod certifikata v tiskani obliki se lahko nadomesti z elektronsko datoteko.

6. Homologacijski organ takoj obvesti homologacijske organe drugih držav članic o zavrnitvi ali preklicu vsake homologacije vozila in razlogih za svojo odločitev.

7. Homologacijski organ vsake tri mesece homologacijskim organom drugih držav članic pošlje seznam EU-homologacij za sisteme, sestavne dele ali samostojne tehnične enote, ki jih je podelil, spremenil, zavrnil ali preklical v predhodnem obdobju.

8. Če homologacijski organ druge države članice tako zahteva, mu homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, v 20 delovnih dneh od prejema navedene zahteve pošlje izvod zadevnega certifikata o EU-homologaciji skupaj s prilogami. Izvod certifikata v papirni obliki se lahko nadomesti z elektronsko datoteko.

9. Če Komisija tako zahteva, homologacijski organ predloži informacije iz odstavkov 5 do 8 tudi Komisiji.

10. Homologacijski organ pripravi opisno dokumentacijo, ki jo sestavljajo opisna mapa s priloženimi poročili o preskusih in drugimi dokumenti, ki jih opisni mapi priloži tehnična služba ali homologacijski organ pri opravljanju svojih nalog. Opisna mapa vsebuje seznam vsebine opisne dokumentacije, ustrezno oštevilčene ali drugače označene, da se jasno prepoznajo vse strani, oblika navedenega dokumenta pa je taka, da kaže evidenco zaporednih korakov upravljanja EU-homologacije, zlasti datume pregledov in dopolnitev.

Člen 16
Posebne določbe o certifikatu o homologaciji

1. Certifikatu o homologaciji se priložijo naslednje priloge:

   (a) opisna dokumentacija iz člena 15;

   (b) rezultati preskusov;

   (c) imena in vzorci podpisov oseb, pooblaščenih za podpisovanje certifikatov o skladnosti, ter njihov položaj v podjetju.

2. Certifikat o homologaciji se izda na podlagi predloge, določene v izvedbenem aktu te uredbe.

3. Homologacijski organ za vsak posamezen tip vozila:

   (a) izpolni vse ustrezne dele certifikata o EU-homologaciji, vključno s priloženim obrazcem rezultatov preskusov po predlogi certifikata o homologaciji iz izvedbenega akta te uredbe;

   (b) sestavi seznam opisne dokumentacije;

   (c) vlagatelju takoj izda izpolnjen certifikat skupaj s prilogami.

4. Pri EU-homologaciji, pri kateri so bile v skladu s členom 26 uvedene omejitve veljavnosti ali opuščene nekatere določbe aktov, se navedene omejitve oziroma opustitve navedejo v certifikatu o EU-homologaciji.

5. Če proizvajalec izbere postopek mešane homologacije, homologacijski organ v opisnem listu izpolni polja o poročilih o preskusih iz predpisov, za katera certifikati o EU-homologaciji niso na voljo. Komisiji je v členu 54 podeljena izvedbena pristojnost za določitev predloge za opisni list.

6. Če proizvajalec izbere postopek homologacije v enem delu, homologacijski organ sestavi seznam zahtev ali aktov, ki se uporabljajo, in navedeni seznam doda k certifikatu o EU-homologaciji. Komisiji je v členu 54 podeljena izvedbena pristojnost za določitev predloge za takšen seznam.

Člen 17

Posebne določbe, ki zadevajo sisteme, sestavne dele ali samostojne tehnične enote

1. EU-homologacija se podeli za sistem, ki je skladen s podatki v opisni mapi in izpolnjuje tehnične zahteve, določene v ustreznem aktu iz Priloge I.

2. EU-homologacija se podeli za sestavni del ali samostojno tehnično enoto, ki je skladna s podatki v opisni mapi in izpolnjuje tehnične zahteve, določene v ustreznem aktu iz Priloge I.

3. Če sestavne dele ali samostojne tehnične enote, ki so ali niso namenjeni za popravilo, servisiranje ali vzdrževanje, zajema tudi homologacija sistema v povezavi z vozilom, se za sestavni del ali samostojno tehnično enoto ne zahteva dodatna homologacija, razen če tako določa ustrezni akt iz Priloge I.

4. Če sestavni del ali samostojna tehnična enota opravlja svojo funkcijo ali ima določeno lastnost le v povezavi z drugimi deli vozila in je zato skladnost z zahtevami mogoče preveriti le, ko sestavni del ali samostojna tehnična enota deluje v povezavi s temi drugimi deli vozila, se področje uporabe EU-homologacije sestavnega dela ali samostojne tehnične enote ustrezno omeji.

   V takih primerih se v certifikatu o EU-homologaciji določijo omejitve pri uporabi in navedejo posebni pogoji za vgradnjo.

   Če tak sestavni del ali samostojno tehnično enoto vgradi proizvajalec, je treba skladnost z vsemi ustreznimi omejitvami uporabe ali pogoji za vgradnjo preveriti ob podelitvi homologacije za vozilo.

Člen 18

Preskusi, zahtevani za EU-homologacijo

1. Skladnost s tehničnimi določbami iz te uredbe in aktov iz Priloge I se dokazuje z ustreznimi preskusi, ki jih izvedejo imenovane tehnične službe.

   Preskusni postopki, posebna oprema in orodje, ki se zahtevajo za izvedbo navedenih preskusov, so opisani v navedenih aktih.

2. Proizvajalec da homologacijskemu organu na voljo toliko vozil, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot, kolikor jih je v skladu z ustreznimi akti potrebnih za izvedbo zahtevanih preskusov.

3. Zahtevani preskusi se izvedejo na vozilih, sestavnih delih in samostojnih tehničnih enotah, ki predstavljajo tip v postopku homologacije.

   Vendar lahko proizvajalec v dogovoru s homologacijskim organom izbere vozilo, sistem, sestavni del ali samostojno tehnično enoto, ki čeprav ne predstavlja tipa v postopku homologacije, združuje številne najneugodnejše lastnosti glede na zahtevano

raven delovanja. V pomoč pri sprejemanju odločitev se lahko pri izbirnem postopku uporabijo virtualne preskusne metode.

4. Virtualne preskusne metode se lahko uporabijo na zahtevo proizvajalca ob upoštevanju zahtev iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s to uredbo, in v dogovoru s homologacijskim organom kot alternativa preskusnim postopkom iz odstavka 1.

5. Virtualne preskusne metode izpolnjujejo pogoje iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s to uredbo.

6. Na Komisijo se v skladu s členom 57 prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta, v katerem se določijo zahteve, ki se lahko preskusijo z virtualnim preskušanjem, in pogoji za virtualno preskušanje, da se zagotovi, da imajo rezultati virtualnega preskušanja enak pomen kot rezultati dejanskega preskušanja.

Člen 19
Skladnost proizvodnje

1. Homologacijski organ, ki podeli EU-homologacijo, sprejme potrebne ukrepe, po potrebi v sodelovanju s homologacijskimi organi drugih držav članic, da preveri, ali so bili sprejeti ustrezni ukrepi za zagotovitev skladnosti proizvedenih vozil, sistemov, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot s homologiranim tipom.

2. Homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, sprejme potrebne ukrepe v zvezi z navedeno homologacijo, po potrebi v sodelovanju s homologacijskimi organi drugih držav članic, da preveri, ali so ukrepi iz odstavka 1 še vedno ustrezni in je proizvodnja vozil, sistemov, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot še vedno skladna s homologiranim tipom.

   Preverjanje skladnosti vozil, sistemov, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot s homologiranim tipom je omejeno na postopke, določene v izvedbenih aktih te uredbe. Pri tem lahko homologacijski organ države članice, ki je podelila EU-homologacijo, opravi katero koli preverjanje ali preskus, predpisan z zakonsko zahtevo, v skladu s katero je bila podeljena EU-homologacija, na vzorcih iz prostorov proizvajalca, vključno s proizvodnimi obrati.

3. Če homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, ugotovi, da se ukrepi iz odstavka 1 ne izvajajo, bistveno odstopajo od dogovorjenih ukrepov in nadzornih načrtov, se ne izvajajo več ali niso več ustrezni, čeprav se proizvodnja nadaljuje, navedeni homologacijski organ sprejme potrebne ukrepe, da zagotovi pravilno izvajanje postopka za nadzor skladnosti proizvodnje, ali prekliče homologacijo.

POGLAVJE VI
SPREMEMBE EU-HOMOLOGACIJ

Člen 20
Splošne določbe

1. Proizvajalec takoj obvesti homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, o vsaki spremembi podatkov v opisni dokumentaciji.

   Navedeni homologacijski organ po pravilih iz tega poglavja odloči, kateri postopek je treba uporabiti.

   Po potrebi lahko v posvetovanju s proizvajalcem odloči, da je treba podeliti novo EU-homologacijo ali novo posamično odobritev.

2. Vloga za spremembo EU-homologacije se lahko vloži le pri homologacijskem organu, ki je podelil prvotno EU-homologacijo.

3. Če homologacijski organ ugotovi, da je treba zaradi spremembe ponoviti preglede ali preskuse, o tem obvesti proizvajalca.

   Postopki iz člena 19 se uporabljajo le, če je homologacijski organ na podlagi navedenih pregledov in preskusov ugotovil, da se zahteve za EU-homologacijo še vedno izpolnjujejo.

Člen 21
Posebne določbe o vozilih, sistemih, sestavnih delih ali samostojnih tehničnih enotah

1. Če so bili podatki v opisni dokumentaciji spremenjeni in pregledov ali preskusov ni bilo treba ponoviti, se spremembe označijo kot „popravek“.

   V takih primerih homologacijski organ po potrebi izda popravljeno stran opisne dokumentacije, pri čemer vsako popravljeno stran označi tako, da sta jasno vidna narava spremembe in datum ponovne izdaje. Tej zahtevi ustreza tudi izdaja konsolidirane posodobljene različice opisne dokumentacije z izčrpnim opisom sprememb.

2. Sprememba se označi kot „razširitev“, če so poleg določb iz odstavka 1:

   (a) potrebni dodatni pregledi ali preskusi;

   (b) spremenjeni kateri koli podatki v certifikatu o EU-homologaciji, razen njegovih prilog;

(c) začele veljati nove zahteve v skladu s katerim koli aktom, ki se uporablja za homologiran tip vozila ali za homologiran sistem, sestavni del ali samostojno tehnično enoto.

V teh primerih homologacijski organ izda popravljen certifikat o EU-homologaciji, označen s številko razširitve, ki je za eno večja od številke prej podeljene razširitve. Na certifikatu o homologaciji sta jasno navedena razlog razširitve in datum ponovne izdaje.

Ob vsaki izdaji popravljenih strani ali konsolidirane posodobljene različice se vedno ustrezno spremeni tudi seznam opisne dokumentacije, ki je priložen certifikatu o homologaciji, tako da je na njem naveden datum zadnje razširitve oziroma spremembe ali datum zadnje konsolidacije posodobljene različice.

Člen 22
Izdaja sprememb in obveščanje

1. Pri razširitvi se ustrezni deli certifikata o EU-homologaciji, njegove priloge in seznam opisne dokumentacije posodobijo. Posodobljen certifikat in njegove priloge se vlagatelju izdajo takoj.

2. Pri popravku homologacijski organ vlagatelju takoj izda popravljene dokumente oziroma konsolidirano posodobljeno različico, vključno s popravljenim seznamom opisne dokumentacije.

3. Homologacijski organ o vseh spremembah EU-homologacij obvesti homologacijske organe drugih držav članic po postopkih iz člena 15.

POGLAVJE VII
VELJAVNOST EU-HOMOLOGACIJE

Člen 23
Prenehanje veljavnosti

1. EU-homologacije se izdajo za neomejen čas.

2. EU-homologacija za vozila preneha veljati v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) nove zahteve v katerem koli aktu, ki se uporablja za homologirani tip vozila, postanejo obvezne za registracijo, prodajo ali začetek uporabe novih vozil, homologacije pa ni mogoče ustrezno posodobiti;

(b) proizvodnja homologiranega vozila je prostovoljno popolnoma prenehala;

(c) homologaciji poteče veljavnost na podlagi posebne omejitve v skladu s členom 26.

3. Če samo ena varianta znotraj tipa ali ena izvedenka znotraj variante ni več veljavna, EU-homologacija za zadevno vozilo preneha veljati samo za to posamezno varianto oziroma izvedenko.

4. Če je proizvodnja določenega tipa vozila dokončno prenehala, proizvajalec o tem obvesti homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo za navedeno vozilo.

   Po prejemu takega obvestila navedeni organ v 20 delovnih dneh ustrezno obvesti homologacijske organe drugih držav članic.

5. Brez poseganja v odstavek 4 proizvajalec o primerih EU-homologacije za vozilo, ki se ji izteka veljavnost, obvesti homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo.

   Homologacijski organ takoj sporoči vse ustrezne informacije homologacijskim organom drugih držav članic ter tako omogoči uporabo člena 34, kadar je to ustrezno.

   V sporočilu se navedeta zlasti datum proizvodnje in identifikacijska številka zadnjega izdelanega vozila.

POGLAVJE VIII
POTRDILO O SKLADNOSTI IN OZNAKE

Člen 24
Potrdilo o skladnosti

1. Proizvajalec kot imetnik homologacije za celotno vozilo izda potrdilo o skladnosti, ki se kot papirni dokument priloži vsakemu vozilu, dokončanemu, nedodelanemu ali dodelanemu, ki je izdelano v skladu s homologiranim tipom vozila.

   Tako potrdilo o skladnosti se kupcu izda brezplačno skupaj z vozilom; njegove izdaje se ne sme pogojevati z izrecno zahtevo ali predložitvijo dodatnih informacij proizvajalcu.

2. Proizvajalec uporabi predlogo potrdila o skladnosti iz izvedbenih ukrepov v skladu s členom 54.

3. Razen če s kupcem vozila ni bilo dogovorjeno drugače, se potrdilo o skladnosti sestavi v uradnem jeziku države članice, v kateri se vozilo kupi.

4. Certifikat o skladnosti se izdela tako, da ga ni mogoče ponarediti. V ta namen se uporabi papir, ki je zaščiten bodisi z barvnimi grafikami ali vodnim žigom v obliki identifikacijske oznake proizvajalca.

5. Potrdilo o skladnosti se v celoti izpolni in ne vsebuje omejitev glede uporabe vozila, razen tistih, ki so določene v ustreznem predpisu.

6. Pri nedodelanem ali dodelanem vozilu proizvajalec na drugi strani potrdila o skladnosti izpolni samo tiste podatke, ki so bili dodani ali spremenjeni na trenutni stopnji homologacije, in potrdilu priloži vsa morebitna potrdila o skladnosti, izdana na prejšnji stopnji.

7. Potrdilo o skladnosti, kakor je določeno v izvedbenem aktu te uredbe za vozila, homologirana v skladu z odstavkom 2 člena 26, v naslovu vsebuje besedilo „Za dokončana/dodelana vozila, homologirana v skladu s členom 26 Uredbe […][ta uredba] (začasna homologacija).“

8. Potrdilo o skladnosti, kakor je določeno v izvedbenem aktu za vozila, homologirana v skladu s členom 28, v naslovu vsebuje besedilo „Za dokončana/dodelana vozila, homologirana v majhnih serijah“, v neposredni bližini naslova pa letnico proizvodnje, ki ji sledi zaporedna številka med 1 in mejno vrednostjo, navedeno v preglednici iz dela 1 Priloge II, ki za vsako letnico proizvodnje označuje mesto navedenega vozila v proizvodnji za zadevno leto.

9. Brez poseganja v odstavek 1 lahko proizvajalec podatke ali informacije iz potrdila o skladnosti organu za registracijo v državi članici pošlje v elektronski obliki.

10. Dvojnik potrdila o skladnosti lahko izda samo proizvajalec. Na sprednji strani vsakega ponovnega izvoda mora biti jasno viden napis „dvojnik“.

Člen 25
Homologacijska oznaka

1. Proizvajalec sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, ne glede na to, ali je ta del sistema ali ne, vsak sestavni del ali enoto, izdelano skladno s homologiranim tipom, označi s homologacijsko oznako, ki jo zahteva ustrezni delegirani akt v skladu s to uredbo ali ustrezni pravilnik UN/ECE ali kodeks OECD.

2. Kadar homologacijska oznaka ni potrebna, proizvajalec namesti vsaj blagovno znamko ter številko tipa in identifikacijsko številko.

3. Oznaka EU-homologacije se sestavi v skladu z vzorcem iz izvedbene zakonodaje za to uredbo.

POGLAVJE IX
IZJEME IN NEZDRUŽLJIVOST NOVIH TEHNOLOGIJ ALI TEHNIČNIH REŠITEV Z DELEGIRANIMI AKTI ALI PRAVILNIKI UN/ECE

Člen 26
Izjeme za nove tehnologije ali nove tehnične rešitve

1. Proizvajalec lahko vloži vlogo za EU-homologacijo za tip sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, ki vključuje nove tehnologije ali tehnične rešitve, ki so nezdružljivi z enim ali več akti ali zahtevami iz Priloge I.

2. Homologacijski organ podeli EU-homologacijo iz odstavka 1, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) v vlogi so navedeni razlogi, zaradi katerih zadevne tehnologije ali tehnične rešitve onemogočajo sistemu, sestavnemu delu ali samostojni tehnični enoti, da bi bila združljiva z zahtevami;

   (b) v vlogi so opisani varnostni in okoljski vidiki nove tehnologije ter sprejeti ukrepi, ki v primerjavi z zahtevami, pri katerih je zaprošena izjema, zagotavljajo najmanj enakovredno raven varnosti in varstva okolja;

   (c) vloga vsebuje opise preskusov in rezultate, ki dokazujejo, da je pogoj iz točke (b) izpolnjen.

3. Homologacijski organ lahko do pridobitve dovoljenja Komisije za tip vozila, za katerega je zaprošena izjema, podeli začasno homologacijo, veljavno le na ozemlju zadevne države članice. Homologacijski organ o tem takoj obvesti Komisijo in druge države članice z dokumentacijo, ki vsebuje informacije iz odstavka 2.

4. Drugi homologacijski organi se lahko odločijo za sprejem začasne homologacije iz odstavka 3 na svojem ozemlju.

5. Za podelitev izjeme za nove tehnologije ali tehnološke rešitve je treba pridobiti dovoljenje Komisije po postopku iz člena 55(2).

6. Če je potrebno, se v odločitvi o dovoljenju navede tudi, ali je njena veljavnost kakor koli omejena. Veljavnost homologacije je v vsakem primeru najmanj 36 mesecev.

   Če se Komisija odloči za zavrnitev dovoljenja, homologacijski organ takoj obvesti imetnika začasne homologacije iz odstavka 3, da bo začasna homologacija v šestih mesecih po datumu odločitve Komisije preklicana.

Vendar je vozila, izdelana v skladu z začasno homologacijo, preden je bila preklicana, dovoljeno registrirati, prodati ali začeti uporabljati v kateri koli državi članici, ki je sprejela začasno homologacijo.

Člen 27
Potrebni ukrepi

1. Če Komisija dovoli podelitev izjeme v skladu s členom 26, takoj sprejme potrebne ukrepe za prilagoditev delegiranih aktov ali zahtev tehnološkemu razvoju.

   Če izjema v skladu s členom 26 velja za pravilnik UN/ECE, Komisija predlaga spremembo ustreznega pravilnika UN/ECE po postopku, ki se uporablja v skladu z revidiranim sporazumom iz leta 1958.

2. Takoj ko so ustrezni akti ali zahteve spremenjene, se odpravijo vse omejitve pri izjemi.

   Če potrebni ukrepi za prilagoditev delegiranih aktov ali zahtev niso bili sprejeti, se lahko na zahtevo države članice, ki je podelila homologacijo, veljavnost izjeme podaljša z odločitvijo Komisije, sprejeto po postopku iz člena 55(2).

POGLAVJE X
VOZILA, IZDELANA V MAJHNIH SERIJAH

Člen 28
Nacionalna homologacija za majhne serije

1. Proizvajalec lahko zahteva nacionalno homologacijo majhne serije tipa vozila znotraj količinskih omejitev iz dela 1 Priloge II.

   Pri taki homologaciji nacionalni organ lahko, če za to obstajajo utemeljeni razlogi, opusti eno ali več določb enega ali več aktov iz Priloge I, če je določil alternativne zahteve.

2. Alternativne zahteve iz odstavka 1 zagotavljajo takšno raven varnosti v cestnem prometu, varstva okolja in varnosti pri delu, ki je kar najbolj enakovredna ravni, ki jo zagotavlja ustrezni akt iz Priloge I.

3. Za homologacijo vozil v skladu s tem členom se sprejmejo sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote, homologirane v skladu z akti iz Priloge I.

4. V certifikatu o homologaciji se podrobno navede vsebina opustitev, dovoljenih v skladu z odstavkom 1. Za namene tega člena se homologacijski certifikat sestavi v skladu z vzorcem, določenim v izvedbeni zakonodaji, vendar ne sme imeti naslova „Certifikat o EU-homologaciji vozila“. Certifikati o homologaciji se oštevilčijo v skladu s to uredbo.

5. Veljavnost te homologacije je omejena na ozemlje države članice, katere homologacijski organ jo je podelil.

6. Vendar se na zahtevo proizvajalca izvod certifikata o homologaciji skupaj s prilogami pošlje s priporočeno pošto ali po elektronski pošti homologacijskim organom držav članic, ki jih določi proizvajalec.

7. Homologacijski organi držav članic, ki jih določi proizvajalec, v 60 dneh po prejemu odločijo, ali sprejmejo homologacijo ali ne. Svojo odločitev uradno sporočijo homologacijskemu organu iz prvega pododstavka.

8. Homologacija se ne zavrne, razen če homologacijski organ upravičeno domneva, da tehnične določbe, po katerih je bilo vozilo homologirano, niso enakovredne njegovim.

9. Na zahtevo vlagatelja, ki želi vozilo prodati, registrirati ali dati v uporabo v drugi državi članici, homologacijski organ, ki je podelil homologacijo, vlagatelju izroči izvod certifikata o homologaciji, vključno z opisno dokumentacijo. Homologacijski organ dovoli prodajo, registracijo ali začetek uporabe vozila, razen če upravičeno domneva, da tehnične določbe, po katerih je bilo vozilo homologirano, niso enakovredne njegovim.

POGLAVJE XI
POSAMIČNE ODOBRITVE

Člen 29
Posamične odobritve

1. Vlogo za posamično odobritev vloži proizvajalec ali lastnik vozila. Vlogo lahko vloži tudi oseba s sedežem v Skupnosti, ki nastopa v imenu proizvajalca ali lastnika vozila.

2. V postopku posamične odobritve homologacijski organi potrdijo, da vozilo izpolnjuje ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve.

3. Posamična odobritev se uporablja za posamezno vozilo, ne glede na to, ali je unikatno ali ne.

4. Vloge za posamično odobritev lahko zajemajo največ 15 vozil istega tipa.

5. Ta člen se uporablja za vozila, ki do vložitve vloge za posamično odobritev niso pridobila upravnega dovoljenja za začetek uporabe, ki bi vključevalo identifikacijo vozila in izdajo registrske številke, vključno z začasno ali kratkotrajno registracijo ali registracijo za prevoz ali začetkom uporabe, oziroma so bila registrirana ali dana v uporabo za manj kot šest mesecev.

Člen 30
Posamične odobritve z oprostitvami

1. Homologacijski organ lahko vozilo oprosti skladnosti z enim ali več akti iz Priloge I, če določi alternativne zahteve in ima utemeljene razloge za takšno oprostitev.

   Alternativne zahteve morajo zagotavljati takšno raven varnosti v cestnem prometu, varstva okolja in varnosti pri delu, ki je kar najbolj enakovredna ravni, ki jo zagotavlja ustrezni akt iz Priloge I.

2. Homologacijski organi ne izvajajo porušnih preskusov. Uporabijo vse ustrezne informacije, ki jih predloži vlagatelj in dokazujejo skladnost z alternativnimi zahtevami.

3. Homologacijski organi namesto alternativnih zahtev sprejmejo vsako EU-homologacijo sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote.

4. Homologacijski organ podeli posamično odobritev, če je vozilo skladno z opisom, priloženim vlogi, in izpolnjuje ustrezne tehnične zahteve, ter takoj izda certifikat o posamični odobritvi.

   Certifikat o posamični odobritvi temelji na predlogi certifikata o EU-homologaciji iz Priloge V, in vsebuje vsaj informacije, ki so potrebne za izpolnitev vloge za registracijo iz Direktive Sveta 1999/37/ES[36].

   Certifikati o posamičnih odobritvah ne smejo imeti naslova „EU-homologacija vozila“. Certifikat o posamični odobritvi je opremljen z identifikacijsko številko zadevnega vozila.

Člen 31
Veljavnost in sprejetje posamične odobritve

1. Veljavnost posamične odobritve je omejena na ozemlje države članice, v kateri je bila podeljena.

2. Če vlagatelj želi vozilo, ki mu je bila podeljena posamična odobritev, prodati, registrirati ali dati v uporabo v drugi državi članici, homologacijski organ, ki je podelil odobritev, vlagatelju na zahtevo izroči izjavo o tehničnih določbah, v skladu s katerimi je bilo vozilo odobreno, in vse dodatne informacije s podrobnim opisom tehničnih zahtev, ki jih zadevno vozilo izpolnjuje.

3. Če je homologacijski organ ene države članice vozilu podelil posamično odobritev v skladu z določbami člena 29, druga država članica dovoli prodajo, registracijo ali začetek uporabe navedenega vozila, razen če upravičeno domneva, da tehnične določbe, po katerih je bilo vozilo homologirano, niso enakovredne njenim.

---

[36] UL L 138, 1.6.1999, str. 57.

4. Na zahtevo proizvajalca ali lastnika vozila homologacijski organi podelijo posamično odobritev vozilu, ki je skladno z določbami te uredbe. V takem primeru homologacijski organi sprejmejo posamično odobritev ter dovolijo prodajo, registracijo in začetek uporabe vozila.

Člen 32
Posebne določbe

1. Določbe tega poglavja se lahko uporabljajo za vozila, ki so bila homologirana v skladu s to uredbo in so bila predelana, preden so bila prvič registrirana ali dana v uporabo.

2. Postopek iz tega poglavja se lahko uporablja za posamezno vozilo v zaporednih stopnjah dodelave po večstopenjskem postopku homologacije.

3. Postopek iz tega poglavja ne sme nadomestiti vmesne stopnje v običajnem poteku večstopenjskega postopka homologacije in se ne sme uporabljati za pridobitev homologacije na prvi stopnji izdelave vozila.

POGLAVJE XII
REGISTRACIJA, PRODAJA IN ZAČETEK UPORABE VOZILA

Člen 33
Registracija, prodaja in začetek uporabe vozila

1. Brez poseganja v določbe členov 36 in 37 se vozila, za katera je EU-homologacija celotnega vozila obvezna ali za katera je proizvajalec pridobil takšno homologacijo v skladu s to uredbo, registrirajo, prodajo ali začnejo uporabljati samo, če jim je priloženo veljavno potrdilo o skladnosti, izdano v skladu s členom 24.

   Prodaja nedodelanih vozil je dovoljena, vendar lahko pristojni organi držav članic zavrnejo njihovo trajno registracijo in začetek uporabe, dokler vozila niso dodelana.

2. Število vozil, izdelanih v majhnih serijah, ki se registrirajo, prodajo ali začnejo uporabljati v enem letu, ne sme presegati števila enot iz dela 1 Priloge II.

3. Odstavek 1 se ne uporablja za vozila, namenjena za uporabo v vojaških enotah, civilni zaščiti, gasilskih službah ali službah za vzdrževanje javnega reda in miru, ter za vozila, homologirana v skladu s členom 28 ali 32.

Člen 34

Registracija, prodaja in začetek uporabe vozil zaključka serije

1. Vozila, skladna s tipom vozila, katerega EU-homologacija ni več veljavna, se lahko registrirajo, prodajo ali začnejo uporabljati ob upoštevanju omejitev iz dela 2 Priloge II in v roku iz odstavka 2.

   Prvi pododstavek se uporablja samo za vozila na ozemlju Unije, ki so ob izdelavi imela veljavno EU-homologacijo, niso pa bila registrirana ali dana v uporabo, preden je navedena EU-homologacija prenehala veljati.

2. Odstavek 1 se pri dokončanih vozilih uporablja dvanajst mesecev od datuma prenehanja veljavnosti EU-homologacije, pri dodelanih vozilih pa osemnajst mesecev od navedenega datuma.

3. Proizvajalec, ki želi uporabiti določbe odstavka 1, pri pristojnem organu vsake zadevne države članice vloži zahtevek za začetek uporabe določenega vozila. V zahtevku je treba navesti vse tehnične ali ekonomske razloge, zaradi katerih navedena vozila niso skladna z novimi tehničnimi zahtevami.

   Zadevni pristojni organi v treh mesecih po prejemu zahtevka odločijo, ali bodo dovolili registracijo navedenih vozil na svojem ozemlju ter v kakšnem obsegu jo bodo dovolili.

4. Države članice zagotovijo učinkovit nadzor nad številom vozil, ki jih je treba registrirati ali dati v uporabo po postopku iz tega člena.

5. Ta člen se uporablja samo za novo stanje zaradi prenehanja veljavnosti homologacije v primeru iz člena 23(2)(a).

Člen 35

Prodaja in začetek uporabe sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot

1. Sestavni deli ali samostojne tehnične enote se smejo prodati ali dati v uporabo, le če so skladne z zahtevami ustreznih aktov iz Priloge I in pravilno označene v skladu s členom 25.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za sestavne dele ali samostojne tehnične enote, ki so posebno izdelani ali zasnovani za nova vozila, ki jih ta uredba ne zajema.

3. Države članice smejo z odstopanjem od odstavka 1 dovoliti prodajo in začetek uporabe sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot, ki so bile izvzete iz ene ali več določb te uredbe na podlagi člena 26 ali so namenjene za vgradnjo v vozila iz odobritev iz členov 28 ali 29, veljajo za zadevne sestavne dele ali samostojne tehnične enote.

4. Države članice smejo z odstopanjem od odstavka 1, če v tej uredbi ni določeno drugače, dovoliti prodajo in začetek uporabe sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot,

namenjenih za vgradnjo v vozila, za katera se ob začetku njihove uporabe v tej uredbi ali Direktivi 2003/37/ES EU-homologacija ni zahtevala.

POGLAVJE XIII
ZAŠČITNE KLAVZULE

Člen 36

Vozila, sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote, ki so v skladu s to uredbo

1. Če nacionalni organ meni, da nova vozila, sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote kljub skladnosti z veljavnimi zahtevami ali pravilni označenosti pomenijo resno tveganje za varnost v cestnem prometu ali okolje ali javno zdravje ali pri traktorjih resno tveganje za varnosti pri delu, lahko navedeni nacionalni organ za največ šest mesecev zavrne registracijo takih vozil ali prepove prodajo ali začetek uporabe takih vozil, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot.

   V takih primerih zadevni nacionalni organ takoj ustrezno obvesti proizvajalca, nacionalne organe drugih držav članic in Komisijo ter pri tem navede razloge za svojo odločitev in navede zlasti, če je odločitev posledica:

   (a) pomanjkljivosti v ustreznih aktih;

   (b) nepravilne uporabe ustreznih zahtev.

2. Komisija se za pripravo odločitve čim prej posvetuje z zadevnimi stranmi in zlasti s homologacijskim organom, ki je podelil homologacijo.

3. Če se kot razlog za ukrepe iz odstavka 1 navedejo pomanjkljivosti v ustreznih aktih, Komisija sprejme naslednje ukrepe:

   (a) če gre za delegirane akte, Komisija navedene akte ustrezno spremeni;

   (b) če gre za pravilnike UN/ECE, Komisija predlaga potrebne osnutke sprememb ustreznih pravilnikov UN/ECE po postopku, ki se uporablja na podlagi revidiranega sporazuma iz leta 1958.

4. Če se kot razlog za ukrepe iz odstavka 1 navede nepravilna uporaba ustreznih zahtev, Komisija sprejme potrebne ukrepe, da zagotovi, da zadevni homologacijski organ izpolnjuje takšne zahteve. O takih ukrepih se obvestijo homologacijski organi vseh držav članic.

Člen 37

Vozila, sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote, ki niso v skladu s homologiranim tipom

1. Če nova vozila, sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote, ki jim je priloženo potrdilo o skladnosti ali so opremljene s homologacijsko oznako, niso skladne s homologiranim tipom, homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, sprejme potrebne ukrepe, vključno s preklicem homologacije, da zagotovi, da se vozila, sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote v proizvodnji uskladijo s homologiranim tipom. O sprejetih ukrepih v 20 delovnih dneh obvesti homologacijske organe drugih držav članic.

2. Za namene odstavka 1 se odstopanja od podatkov v certifikatu o EU-homologaciji ali opisni dokumentaciji štejejo kot neskladnost s homologiranim tipom. Vozilo ni v neskladju s homologiranim tipom, kadar ustrezni predpisi taka odstopanja dovoljujejo in so odstopanja v dovoljenih mejah.

3. Če nacionalni homologacijski organ druge države članice dokaže, da nova vozila, sestavni deli ali samostojne tehnične enote, ki jim je priloženo potrdilo o skladnosti ali so opremljene s homologacijsko oznako, niso skladne s homologiranim tipom, lahko od nacionalnega organa, ki je podelil EU-homologacijo, zahteva, da preveri, ali so vozila, sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote v proizvodnji še vedno skladni s homologiranim tipom. Po prejemu takšne zahteve nacionalni organ, ki je podelil EU-homologacijo, potrebno preverjanje opravi čim prej oziroma najpozneje v 60 delovnih dneh od datuma zahteve.

4. Homologacijski organ od homologacijskega organa, ki je sistemu, sestavnemu delu, samostojni tehnični enoti ali nedodelanemu vozilu podelil EU-homologacijo, zahteva, da sprejme potrebne ukrepe in tako zagotovi, da se vozila v proizvodnji ponovno uskladijo s homologiranim tipom, v naslednjih primerih:

   (a) pri EU-homologaciji vozila, kadar se neskladnost vozila lahko pripiše izključno neskladnosti sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote;

   (b) pri večstopenjski homologaciji, kadar se neskladnost vozila lahko pripiše izključno neskladnosti sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, ki je del nedodelanega vozila, ali neskladnosti samega nedodelanega vozila.

   Po prejemu take zahteve zadevni nacionalni organ sprejme potrebne ukrepe čim prej oziroma najpozneje v 60 delovnih dneh od datuma zahteve, po potrebi v sodelovanju z državo članico, ki je ukrepe zahtevala.

   Če se ugotovi neskladnost, homologacijski organ države članice, ki je podelila EU-homologacijo sistemu, sestavnemu delu ali samostojni tehnični enoti oziroma homologacijo nedodelanemu vozilu, sprejme ukrepe iz odstavka 1.

5. Homologacijski organi se v 20 delovnih dneh medsebojno obvestijo o preklicu EU-homologacije in razlogih zanj.

6. Če nacionalni organ, ki je podelil EU-homologacijo, oporeka neskladnosti, o kateri je bil obveščen, si zadevne države članice prizadevajo razrešiti spor. O tem obvestijo Komisijo, ki po potrebi pripravi ustrezna posvetovanja za rešitev spora.

Člen 38

Deli in oprema, ki pomenijo veliko tveganje za pravilno delovanje bistvenih sistemov

1. Prodaja, ponujanje v prodajo ali začetek uporabe delov ali opreme, ki lahko pomenijo veliko tveganje za pravilno delovanje sistemov, ki so bistveni za varnost vozila ali njegovo okoljsko učinkovitost, so prepovedani, razen če jih je v skladu z odstavkom 4 ter členom 39(1) in (2) dovolil homologacijski organ.

   Komisija po postopku iz člena 57 sestavi seznam takšnih delov ali opreme ob upoštevanju informacij, ki so na voljo o:

   (a) resnosti tveganja za varnost ali okoljsko učinkovitost vozil, opremljenih z zadevnimi deli in opremo;

   (b) učinku morebitne uvedbe zahteve po obvezni pridobitvi dovoljenja za dele in opremo v skladu s tem členom na potrošnike in proizvajalce na poprodajnem trgu.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za originalne dele in opremo ter za dele ali opremo, ki so homologirani v skladu z določbami enega od aktov iz Priloge I, razen kadar se homologacija nanaša na vidike, ki niso zajeti v odstavku 1.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 57 sprejme delegirani akt o določitvi delov in opreme iz prvega pododstavka pri dajanju na trg.

4. Seznam iz drugega pododstavka odstavka 1 se lahko posodobi, vzorec in sistem oštevilčenja certifikata iz odstavka 4 ter vidiki v zvezi s postopkom, zahtevami, ki jih morajo taki deli izpolnjevati, označevanjem, pakiranjem in ustreznimi preskusi pa se v potrebnem obsegu določijo po postopku iz člena 57.

5. Te zahteve lahko temeljijo na aktih iz Priloge I ali zajemajo primerjavo dela ali opreme z delovanjem prvotnega vozila ali po potrebi katerega koli od njegovih delov. V navedenih primerih je treba z zahtevami zagotoviti, da deli ali oprema ne oslabijo delovanja sistemov, ki so bistveni za varnost vozila ali njegovo okoljsko učinkovitost.

Člen 39

Deli in oprema, ki pomenijo veliko tveganje za pravilno delovanje bistvenih sistemov – povezane zahteve

1. Za namene prvega pododstavka člena 38(1) proizvajalec delov ali opreme homologacijskemu organu predloži poročilo o preskusu, ki ga sestavi imenovana tehnična služba in potrjuje, da so deli ali oprema, za katere se zahteva dovoljenje, v skladu z zahtevami iz odstavka 3. Proizvajalec lahko za isti tip in del vloži samo eno vlogo pri samo enem homologacijskem organu.

   Vloga zajema podrobnosti o proizvajalcu dela ali opreme, tipu, identifikaciji in številki dela ali opreme, za katere se zahteva dovoljenje, ter ime proizvajalca vozila, tip vozila in po potrebi leto izdelave ali vse druge podatke, ki omogočajo identifikacijo vozila, za katerega so ti deli ali oprema namenjeni.

   Ko homologacijski organ na podlagi poročila o preskusu in drugih dokazov ugotovi, da zadevni deli ali oprema ustrezajo zahtevam iz odstavka 3, takoj proizvajalcu izda certifikat. Ta certifikat dovoljuje, da se deli ali oprema prodajo, dajo v prodajo ali da se z njimi opremijo vozila v Skupnosti ob upoštevanju drugega pododstavka odstavka 2.

2. Proizvajalec takoj obvesti homologacijski organ, ki je izdal certifikat, o kakršni koli spremembi, ki vpliva na pogoje, pod katerimi je bil izdan. Navedeni homologacijski organ odloči, ali je treba certifikat ponovno preučiti ali na novo izdati in ali so potrebni dodatni preskusi.

   Proizvajalec zagotovi, da so deli in oprema izdelani in se še naprej izdelujejo pod pogoji, pod katerimi je bil izdan certifikat.

3. Homologacijski organ pred izdajo dovoljenja preveri obstoj ustreznih mehanizmov in postopkov za zagotovitev učinkovitega nadzora skladnosti proizvodnje.

   Kadar homologacijski organ ugotovi, da pogoji za izdajo dovoljenja niso več izpolnjeni, od proizvajalca zahteva, da sprejme potrebne ukrepe in tako spet zagotovi skladnost delov ali opreme. Če je potrebno, prekliče dovoljenje.

4. Homologacijski organi iz različnih držav članic o vsakem nesoglasju v zvezi s certifikati iz odstavka 4 obvestijo Komisijo. Komisija po posvetovanju s homologacijskimi organi sprejme ustrezne ukrepe za razrešitev nesoglasja, vključno z zahtevo po preklicu dovoljenja, kadar je to potrebno.

5. Dokler se ne določi seznam iz drugega pododstavka odstavka 1, lahko države članice ohranijo nacionalne določbe o delih in opremi, ki lahko vplivajo na pravilno delovanje sistemov, ki so bistveni za varnost vozila ali njegovo okoljsko učinkovitost.

Člen 40
Odpoklic vozil

1. Če mora proizvajalec, ki mu je bila podeljena EU-homologacija za celotno vozilo, v skladu z Uredbo (ES) 765/2008[37] odpoklicati vozila, ki so že bila prodana, registrirana ali dana v uporabo, ker:

   – sistem, sestavni del ali samostojna tehnična enota, nameščeni v vozilo in ustrezno homologirani v skladu s to uredbo ali ne,

   – ali del, za katerega ne veljajo posebne zahteve v skladu z zakonodajo o homologaciji, pomeni resno tveganje za varnost v cestnem prometu, varnost pri delu, javno zdravje ali varstvo okolja, navedeni proizvajalec o tem takoj obvesti homologacijski organ, ki je podelil homologacijo za vozilo.

2. Proizvajalec homologacijskemu organu predlaga sklop ustreznih popravnih ukrepov za odpravo tveganja iz odstavka 1. Homologacijski organ predlagane ukrepe takoj sporoči homologacijskim organom drugih držav članic.

   Homologacijski organi zagotovijo, da se ukrepi na njihovem ozemlju učinkovito izvajajo.

3. Če zadevni homologacijski organi menijo, da so ukrepi nezadostni ali niso bili izvedeni dovolj hitro, o tem takoj obvestijo homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo za vozilo.

   Nato homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo za vozilo, o tem obvesti proizvajalca. Če proizvajalec ne predlaga in ne izvaja učinkovitih popravnih ukrepov, homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, sprejme vse potrebne zaščitne ukrepe, vključno s preklicem EU-homologacije vozila. Pri preklicu EU-homologacije vozila homologacijski organ v 20 delovnih dneh s priporočenim pismom ali v enakovredni elektronski obliki obvesti proizvajalca, homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo.

Člen 41
Obveščanje o odločitvah in pravnih sredstvih, ki so na voljo

Ob vseh odločitvah, sprejetih na podlagi določb te uredbe, in vseh odločitvah, ki vključujejo zavrnitev ali preklic EU-homologacije ali zavrnitev registracije ali prepoved prodaje, se podrobno navedejo razlogi zanje. O vsaki taki odločitvi se uradno obvestijo zadevne strani, ki se hkrati obvestijo o pravnih sredstvih, ki so jim na voljo po veljavnih zakonih zadevne države članice, in rokih, ki veljajo za navedena pravna sredstva.

[37] UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

POGLAVJE XIV
MEDNARODNI PREDPISI

Člen 42
Pravilniki UN/ECE, potrebni za EU-homologacijo

1. Pravilniki UN/ECE, h katerim je pristopila Unija in so navedeni v Prilogi I, so del EU-homologacije vozila pod enakimi pogoji kot delegirani akti te uredbe. Uporabljajo se za kategorije vozil, navedene v ustreznih stolpcih preglednice iz Priloge I.

2. Če Unija predpiše obvezno uporabo pravilnika UN/ECE za EU-homologacijo vozil v skladu s členom 4(4) Sklepa Sveta 97/836/ES[38], se priloge k tej uredbi ustrezno spremenijo po postopku iz člena 56(2) te uredbe. V aktu o spremembah prilog k tej uredbi se določijo datumi obvezne uporabe pravilnika UN/ECE ali njegovih sprememb.

Člen 43
Pravilniki UN/ECE in EU-homologacija vozil, izdelanih v majhnih serijah

1. Pravilniki UN/ECE iz Priloge I se obravnavajo kot enakovredni ustreznim delegiranim aktom, če imajo enako področje uporabe in vsebino.

2. Homologacijski organi držav članic sprejmejo homologacije, podeljene v skladu s pravilniki UN/ECE, in kadar je primerno, pripadajoče homologacijske oznake namesto ustreznih homologacij in homologacijskih oznak, podeljenih v skladu s to uredbo in pripadajočimi delegiranimi akti.

3. Če Skupnost za namene odstavka 1 predpiše uporabo novega pravilnika UN/ECE ali spremenjenega pravilnika UN/ECE, se Priloga I ustrezno spremeni po postopku iz člena 56(2).

Člen 44
Enakovrednost z drugimi predpisi

1. Svet lahko v okviru večstranskih ali dvostranskih sporazumov med Skupnostjo in tretjimi državami na predlog Komisije s kvalificirano večino prizna enakovrednost pogojev ali določb za EU-homologacijo sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, ki jih določa ta uredba, ter postopkov, ki jih določajo mednarodni predpisi ali predpisi tretjih držav.

---

[38] UL L 346, 17.12.1997, str. 78.

2. Namesto poročil o preskusih, sestavljenih v skladu s to uredbo ali posamičnimi uredbami, se lahko uporabijo tudi popolna poročila o preskusih, izdana na podlagi standardiziranih kodeksov OECD iz Priloge I, odobrenih v skladu s splošnimi pravili OECD.

POGLAVJE XV
ZAGOTAVLJANJE TEHNIČNIH INFORMACIJ

Člen 45
Informacije za uporabnike

1. Proizvajalec ne sme dati na voljo tehničnih informacij v zvezi s podatki iz te uredbe, njenih delegiranih aktov ali delegiranih aktov iz Priloge I, ki se razlikujejo od podatkov, ki jih je odobril homologacijski organ.

2. Kadar izvedbeni ali delegirani akt iz Priloge I tako določa, proizvajalec da uporabnikom na voljo vse pomembne informacije in potrebna navodila, ki opisujejo posebne pogoje ali omejitve pri uporabi vozila, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote.

   Navedene informacije se dajo na voljo v uradnih jezikih države članice, v kateri bo vozilo naprodaj. Potem ko jih homologacijski organ sprejme, se navedene informacije objavijo v navodilih za uporabo.

Člen 46
Informacije za proizvajalce sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot

1. Proizvajalec vozila da proizvajalcem sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot na voljo vse podatke, ki so potrebni za EU-homologacijo sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot ali za pridobitev dovoljenja v skladu s členom 38, vključno z risbami, kadar je to primerno, ki so navedene v delegiranem aktu iz Priloge I.

   Proizvajalec vozila lahko od proizvajalcev sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot zahteva sklenitev zavezujoče pogodbe o varstvu zaupnosti informacij, ki niso javno dostopne, vključno z informacijami v zvezi s pravicami intelektualne lastnine.

2. Proizvajalec sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot kot imetnik certifikata o EU-homologaciji, ki v skladu s členom 17(4) vključuje omejitve uporabe ali posebne pogoje za vgradnjo ali oboje, proizvajalcu vozil predloži vse podrobne informacije o tem.

   Kadar delegirani akt iz Priloge I to določa, proizvajalec sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot proizvedenim sestavnim delom ali samostojnim tehničnim enotam priloži navodila v zvezi z omejitvami uporabe ali posebnimi pogoji za vgradnjo ali oboje.

POGLAVJE XVI
Dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil

Člen 47
Obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalci neodvisnim izvajalcem na spletnih mestih zagotovijo neomejen in standardiziran dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil; tak dostop mora biti tudi nezapleten in hiter. Zlasti pa mora biti ta dostop nediskriminatoren glede na dostop, ki je zagotovljen pooblaščenim trgovcem in serviserjem.

   Te informacije vključujejo informacije, potrebne za vgradnjo delov ali opreme v vozila.

2. Proizvajalci dajo neodvisnim izvajalcem ter pooblaščenim trgovcem in serviserjem na voljo tudi učno gradivo.

3. Informacije iz odstavka 1 vključujejo najmanj naslednje:

   (a) nedvoumno identifikacijsko številko vozila;

   (b) servisne priročnike, vključno z evidenco o popravilu in vzdrževanju;

   (c) tehnične priročnike;

   (d) informacije o sestavnih delih in diagnostiki (kot so npr. najmanjše in največje teoretične vrednosti meritev);

   (e) vezalne načrte;

   (f) kode za diagnostiko napak, vključno s posebnimi kodami proizvajalca;

   (g) identifikacijsko številko za umerjanje programske opreme, ki se uporablja za tip vozila;

   (h) informacije o lastniškem orodju in opremi ter informacije, ki jih zagotavljata to orodje in oprema;

   (i) informacije o podatkovnih zapisih ter dvosmerne kontrolne in preskusne podatke;

   (j) delovne enote.

4. Pooblaščeni trgovci ali serviserji v distribucijskem sistemu določenega proizvajalca vozil se za namene te uredbe obravnavajo kot neodvisni izvajalci v obsegu, v katerem izvajajo popravila ali vzdrževanje vozil, za katera niso člani distribucijskega sistema proizvajalca.

5. Informacije o popravilu in vzdrževanju morajo biti vedno na voljo, razen ko se opravlja vzdrževanje informacijskega sistema.

6. Za namene proizvodnje in servisiranja nadomestnih ali servisnih delov, združljivih s sistemi OBD, ter diagnostičnih orodij in preskusne opreme proizvajalci vsakemu zainteresiranemu proizvajalcu ali serviserju sestavnih delov, diagnostičnega orodja ali preskusne opreme brez razlikovanja zagotovijo ustrezne informacije o sistemih OBD ter o popravilu in vzdrževanju vozil.

7. Za zasnovo in proizvodnjo avtomobilske opreme za traktorje na alternativna goriva proizvajalci brez razlikovanja zagotovijo ustrezne informacije o sistemih OBD ter o popravilu in vzdrževanju vozil vsakemu zainteresiranemu proizvajalcu, vgrajevalcu ali serviserju opreme za vozila na alternativna goriva.

8. Pri vložitvi vloge za EU-homologacijo ali nacionalno homologacijo proizvajalec homologacijskemu organu predloži dokaz o skladnosti s to uredbo v povezavi z informacijami iz tega člena.

   Če takšne informacije v tistem trenutku niso na voljo ali niso skladne s to uredbo in njenimi izvedbenimi ukrepi, jih proizvajalec zagotovi v šestih mesecih od dne podelitve homologacije.

9. Če se dokaz skladnosti ne zagotovi v navedenem obdobju, homologacijski organ sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev skladnosti.

10. Proizvajalec na svojih spletnih mestih objavi spremembe in dopolnila k informacijam o popravilu in vzdrževanju vozil hkrati, ko jih da na voljo pooblaščenim serviserjem.

11. Kadar proizvajalec vozila vodi evidenco o popravilu in vzdrževanju vozila v centralni zbirki podatkov ali se ta vodi v njegovem imenu, se neodvisnim serviserjem omogoči brezplačen dostop do takšne evidence ter vnos informacij o popravilu in vzdrževanju, ki so ga izvedli.

12. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 57 sprejme delegirani akt o določitvi podrobnih zahtev glede dostopa do informacij o popravilu in vzdrževanju, zlasti tehničnih specifikacij o načinu zagotavljanja informacij o popravilu in vzdrževanju.

Člen 48
Porazdelitev obveznosti med več imetnikov homologacije

Pri homologaciji po delih in večstopenjski homologaciji za sporočanje informacij o popravilu za določeni sistem, sestavni del, samostojno tehnično enoto ali določeno stopnjo končnemu proizvajalcu in neodvisnim izvajalcem odgovoren proizvajalec, odgovoren za zadevno homologacijo.

Končni proizvajalec je odgovoren za sporočanje informacij o celotnem vozilu neodvisnim izvajalcem.

Člen 49
Pristojbine za dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil

1. Proizvajalci lahko za dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil iz te uredbe zaračunajo primerne in sorazmerne pristojbine.

2. Pristojbina ni primerna ali sorazmerna, če zaradi neupoštevanja obsega uporabe neodvisnega izvajalca odvrača od dostopa. Proizvajalci dajo informacije o popravilu in vzdrževanju vozil na voljo na dnevni, mesečni in letni osnovi, pri čemer so pristojbine za dostop do takšnih informacij odvisne od obdobja, za katero se zagotovi dostop.

Člen 50
Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih za proizvajalce, ki kršijo določbe te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo o navedenih pravilih najpozneje do [6 mesecev po objavi te uredbe], takoj pa jo obvestijo tudi o vseh nadaljnjih spremembah navedenih pravil.

2. Vrste kaznivih kršitev vključujejo:

(a) dajanje lažnih izjav med homologacijskimi postopki ali postopki, ki vodijo do odpoklica vozil;

(b) ponarejanje rezultatov preskusov za homologacijo ali dokazovanje skladnosti pri uporabi;

(c) prikrivanje podatkov ali tehničnih specifikacij, ki bi lahko vodili do odpoklica vozil ali preklica homologacije;

(d) uporaba odklopnih naprav;

(e) zavrnitev dostopa do informacij.

POGLAVJE XVII
IMENOVANJE IN PRIGLASITEV TEHNIČNIH SLUŽB

Člen 51
Imenovanje tehničnih služb

1. Tehnične službe, ki jih nacionalni organi imenujejo za namene tega člena, izpolnjujejo določbe te uredbe.

2. Tehnične službe same izvajajo ali nadzirajo preskuse, zahtevane za homologacijo ali preglede iz te uredbe ali enega od aktov iz Priloge I razen kadar so dovoljeni alternativni postopki. Tehnične službe ne smejo opravljati preskusov ali pregledov, za katere niso bile ustrezno imenovane.

3. Tehnične službe spadajo v eno ali več od naslednjih petih kategorij dejavnosti, odvisno od njihovega področja pristojnosti:

   (a) kategorija A: tehnične službe, ki v svojih prostorih izvajajo preskuse, navedene v tej uredbi in aktih iz Priloge I;

   (b) kategorija B: tehnične službe, ki nadzirajo preskuse iz te uredbe in aktov iz Priloge I ki se izvajajo v prostorih proizvajalca ali v prostorih tretje osebe;

   (c) kategorija C: tehnične službe, ki redno ocenjujejo in spremljajo postopke proizvajalca za nadzor skladnosti proizvodnje;

   (d) kategorija D: tehnične službe, ki nadzirajo ali izvajajo preskuse ali preglede pri nadzoru skladnosti proizvodnje;

   (e) kategorija E: tehnične službe, pristojne za posamične odobritve.

4. Tehnične službe dokažejo ustrezno usposobljenost, specifično tehnično znanje in dokazane izkušnje na specifičnih področjih, ki jih zajemajo ta uredba in akti iz Priloge I. Tehnične službe izpolnjujejo standarde iz delegiranega akta, ki zadevajo dejavnosti, ki jih izvajajo. Vendar se taka skladnost ne zahteva za namene zadnje stopnje večstopenjskega postopka homologacije iz člena 32(1).

5. Homologacijski organ je lahko imenovan za tehnično službo za eno ali več dejavnosti iz odstavka 3.

6. Proizvajalec ali podizvajalec, ki deluje v njegovem imenu, je lahko imenovan le za tehnično službo za dejavnosti kategorije A v zvezi s tehničnimi zahtevami, pri katerih je samopreskušanje dovoljeno v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s to uredbo.

7. Tehnične službe tretjih držav, razen tistih, ki so bile imenovane v skladu z odstavkom 6, se lahko priglasijo za namene člena 53 le v okviru dvostranskega sporazuma med Unijo in zadevno tretjo državo.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 57 sprejme delegirani akt o določitvi standardov, ki jih morajo izpolnjevati tehnične službe, in postopka za oceno tehničnih služb, da se zagotovi enako visoka raven delovanja teh služb v vseh državah članicah.

Člen 52
Ocena usposobljenosti tehničnih služb

1. Usposobljenost iz člena 51 se dokaže s poročilom o oceni, ki ga pripravi pristojni organ. Ta lahko vključuje certifikat o akreditaciji, ki ga izda akreditacijski organ.

2. Ocena, na podlagi katere se izdela poročilo iz odstavka 1, se v skladu s členom 51(8) te uredbe izvede v skladu z določbami iz delegiranega akta. Poročilo o oceni se pregleda po največ treh letih.

3. Poročilo o oceni se na zahtevo predloži Komisiji.

4. Homologacijski organ pred imenovanjem za tehnično službo dokaže skladnost z dokumentarnimi dokazili. Ta dokumentarna dokazila lahko zajemajo oceno, ki jo opravijo ocenjevalci, neodvisni od dejavnosti, za katere se izvaja ocena. Ti ocenjevalci lahko pripadajo isti organizaciji, če so z vidika upravljanja neodvisni od osebja, ki izvaja ocenjevane dejavnosti.

5. Proizvajalec ali podizvajalec, ki nastopa v njegovem imenu, ki je imenovan za tehnično službo, izpolnjuje ustrezne določbe tega člena.

Člen 53
Postopki priglasitve

1. Države članice za vsako imenovano tehnično službo Komisiji priglasijo ime, naslov, elektronski naslov, imena odgovornih oseb in kategorijo dejavnosti. Priglasijo tudi vse poznejše spremembe teh podatkov. V priglasitvi se navede, za katere vidike iz Priloge I so bile tehnične službe imenovane.

2. Tehnična služba lahko izvaja dejavnosti iz člena 50 za namene homologacije za državo članico, ki jo je imenovala, le če je bila Komisiji predhodno priglašena.

3. Različne države članice lahko imenujejo in priglasijo isto tehnično službo, ne glede na kategorijo dejavnosti, ki jo ta tehnična služba izvaja.

4. Kadar je treba z uporabo akta iz Priloge I imenovati posebno organizacijo ali pristojni organ, katerega dejavnost ni vključena v dejavnosti iz člena 51, se priglasitev opravi v skladu z določbami tega člena.

5. Komisija na svojem spletnem mestu objavi seznam in podrobnosti o homologacijskih organih in tehničnih službah.

POGLAVJE XVIII
IZVEDBENI UKREPI IN PRENOS POOBLASTILA

Člen 54
Izvedbeni ukrepi

Za določitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe Komisija po postopku iz člena 55 sprejme izvedbene akte o določitvi naslednjih izvedbenih ukrepov:

1. podrobnosti homologacijskih postopkov v skladu s členom 10(6) te uredbe;

2. predloge za opisno mapo in opisni list v skladu s členom 12(1) te uredbe;

3. sistem številčenja certifikatov o EU-homologaciji v skladu s členom 15 te uredbe;

4. predloga certifikata o homologaciji v skladu s členom 15(5) te uredbe;

5. predloga za seznam EU-homologacij sistemov, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot v skladu s členom 16(5) te uredbe;

6. predloga za seznam ustreznih zahtev ali predpisov v skladu s členom 16(6) te uredbe;

7. podrobnosti postopkov nadzora skladnosti proizvodnje v skladu s členom 19 te uredbe;

8. predloga potrdila o skladnosti v skladu s členom 24 te uredbe;

9. vzorec oznake EU-homologacije v skladu s členom 25 te uredbe;

Člen 55
Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, imenovan „Tehnični odbor za kmetijska vozila“ (TC-AV).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa. Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 56
Spremembe prilog

1. Komisija lahko z delegiranimi akti v skladu s členi 57, 58 in 59 sprejme spremembe prilog k tej uredbi.

2. Če se z uporabo Sklepa 97/836/ES sprejmejo novi pravilniki UN/ECE ali spremembe obstoječih pravilnikov UN/ECE, h katerim je Unija pristopila, Komisija z delegiranimi akti v skladu s členi 57, 58 in 59 ustrezno spremeni priloge k tej uredbi.

Člen 57
Prenos pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 7(4), člena 8(4), člena 9(5), člena 18(7), člena 38(1), (2) in (3), člena 47(10), člena 51(8) in člena 56 se Komisiji podeli za nedoločen čas.

2. Ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Za pooblastilo Komisije za sprejetje delegiranih aktov veljajo pogoji iz členov 58 in 59.

Člen 58
Preklic pooblastila

1. Evropski parlament in Svet lahko kadar koli prekličeta pooblastilo iz člena 7(4), člena 8(4), člena 9(5), člena 18(7), člena 38(1), (2) in (3), člena 47(10), člena 51(8) in člena 56.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu prenosa pristojnosti, o tem obvesti drugo institucijo in Komisijo v razumnem času pred sprejetjem končne odločitve, pri čemer navede, katero pooblastilo bi lahko bilo preklicano ter razloge za preklic.

3. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati pooblastilo, podrobno opredeljeno v navedeni odločitvi. Odločitev začne veljati takoj ali na dan, določen v navedeni odločitvi. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Objavi se v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 59
Ugovori zoper delegirane akte

1. Evropski parlament in Svet lahko ugovarjata zoper delegirani akt v dveh mesecih od dne uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se to obdobje podaljša za en mesec.

2. Če do izteka navedenega roka zoper delegirani akt ne ugovarja ne Evropski parlament ne Svet ali če sta pred navedenim dnem Evropski parlament ali Svet obvestila Komisijo, da zoper delegirani akt ne bosta ugovarjala, začne delegirani akt veljati z dnem, ki je v njem določen.

3. Če Evropski parlament ali Svet ugovarja zoper sprejeti delegirani akt, ta akt ne začne veljati. Institucija, ki zoper delegirani akt ugovarja, svojo odločitev utemelji.

POGLAVJE XIX
KONČNE DOLOČBE

Člen 60
Prehodne določbe

1. Ta uredba ne razveljavlja nobene ES-homologacije, podeljene za vozila, sisteme, sestavne dele ali samostojne tehnične enote pred datumom iz člena 64(2).

2. Homologacijski organi še naprej podeljujejo razširitve homologacij za navedena vozila, sisteme, sestavne dele ali samostojne tehnične enote pod pogoji iz Direktive 2003/37/ES in katere koli direktive iz člena 56(2).

Člen 61
Poročilo

1. Države članice najpozneje do 1. januarja 2018 obvestijo Komisijo o uporabi homologacijskih postopkov iz te uredbe in zlasti o uporabi večstopenjskega postopka.

2. Komisija na podlagi informacij iz odstavka 1 Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje do 1. januarja 2019 poroča o uporabi te uredbe.

Člen 62
Razveljavitev

1. Direktiva 2003/37/ES in direktive 74/347/EGS, 76/432/EGS, 76/763/EGS, 77/537/EGS, 78/764/EGS, 80/720/EGS, 86/297/EGS, 86/298/EGS, 86/415/EGS, 87/402/EGS, 2000/25/ES, 2009/57/ES, 2009/58/ES, 2009/59/ES, 2009/60/ES, 2009/61/ES, 2009/63/ES, 2009/64/ES, 2009/66/ES, 2009/68/ES; 2009/75/ES, 2009/76/ES, 2009/144/ES se razveljavijo s 1. januarjem 2014.

2. Sklicevanje na razveljavljene direktive pomeni sklicevanje na to uredbo in se za Direktivo 2003/37/ES razlagajo po korelacijski tabeli iz Priloge III.

Člen 63
Sprememba Direktive 2006/42/ES

Prva alinea točke (e) odstavka 2 člena 1 Direktive 2006/42/ES se nadomesti z naslednjim:

„– kmetijski in gozdarski traktorji razen strojev, nameščenih na navedena vozila,“.

Člen 64
Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, […]

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
[...]	*[.*

PRILOGA I – Seznam zahtev za EU-homologacijo vozil

Št.	Člen	Predmet	Sklicevanje	*MV*	Kategorije vozil									
					T1	T2	T3	T 4.1	T 4.2	T 4.3	T 5	C	R	S
1	7.2(a)	Posoda za gorivo			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
2	7.2(b)	Največja hitrost			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
3	7.2(b)	Zavorne naprave		-/Y	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	7.2(b)	Stabilnost			NA	NA	NA	X	NA	NA	X	NA	NA	NA
5	7.2(b)	Krmiljenje	ECE 79 REV2	Y	X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
6	7.2(b)	Spojka za zavoro priklopnika			X	X	X	X	X	X	X	I	X	X
7	7.2(b)	Regulator vrtilne frekvence			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
8	7.2(b)	Naprave za omejevanje hitrosti			NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA	NA
9	7.2(b)	Vzvratna prestava in merilnik hitrosti			NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA	NA
10	7.2(c)	Vidno polje in brisalci vetrobranskega stekla	ECE 71	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
11	7.2(c)	Zasteklitev	ECE 43 Rev2 Sprem3 Dod11		X	X	X	X	X	X	NA	I	NA	NA
12	7.2(c)	Zasteklitev (T5)	92/22/EGS	X	NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA	NA
13	7.2(c)	Vzvratna ogledala			X	X	NA	X	X	X	X	I	NA	NA
14	7.2(d)	Svetila in svetlobnosignalne naprave	ECE 1 Rev4 Sprem5; ECE 3 Rev3 Sprem1 Dod11 ECE 4 Rev4 Sprem14; ECE 6 Rev4 Dod17; ECE 7 Rev4 Dod15;	Y	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

			ECE 8 Rev4; ECE 19 Rev5 Dod1; ECE 20 Rev3; ECE 23 Rev2 Dod15; ECE 38 Rev2 Dod14; ECE 98 Rev1 Dod11											
15	7.2(d)	Vgradnja svetil	ECE 86 Sprem3 Dod4		X	X	X	X	X	X	X	I	X	X
16	7.2(g)	Elektromagnetna združljivost	ECE 10 Rev3	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
17	7.2(h)	Zvočne signalne naprave	ECE 28 Sprem3	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
18	7.2(k)	Registrska tablica			X	X	X	X	X	X	X	I	X	X
19	7.2(k)	Predpisana tablica			X	X	X	X	X	X	X		X	X
20	7.2(l)	Mere in masa priklopnika			X	X	X	X	X	X	X	I	X	X
21	7.2(l)	Največja masa obremenjenega vozila			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22	7.2(l)	Mase obremenitve			X	X	NA	X	X	X	X	I	NA	NA
23	7.2(n)	Konstrukcije za zaščito pred podletom od zadaj			NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA
24	7.2(o)	Bočna zaščita			NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	X	NA
25	7.2(p)	Ploščadi za tovor			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
26	7.2(q)	Naprave za spenjanje in vzvratna prestava			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
27	7.2(r)	Upravljala			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
28	7.2(s)	Pnevmatike	ECE 106 Sprem5 Dod6		X	X	X	X	X	X	X	NA	X	X

29	7.2(t)	Elektromagnetna združljivost	ECE 10 Rev3	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
30	8.2(a)	Zaščitne konstrukcije proti prevrnitvi (ROPS)	Kodeks OECD 3, 2010		X	NA	NA	X	X	X	X	NA	NA	NA
31	8.2(a)	Zaščitne konstrukcije proti prevrnitvi (ROPS)	Kodeks OECD 8, 2010		NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA
32	8.2(a)	ROPS (statični preskus)	Kodeks OECD 4, 2010		X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
33	8.2(a)	ROPS, nameščeno spredaj (ozkokolotečni traktorji)	Kodeks OECD 6, 2010		X	X	X	NA	NA	NA	X	X	NA	NA
34	8.2(a)	ROPS, nameščeno zadaj (ozkokolotečni traktorji)	Kodeks OECD 7, 2010		NA	NA	NA	NA	NA	NA	X	NA	NA	NA
35	8.2(b)	Zaščitne konstrukcije pred padajočimi predmeti (FOPS)	Kodeks OECD 10, 2010		X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
36	8.2(c)	Potniški sedeži			X		X	X	X	X	X	I	NA	NA
37	8.2(d)	Ravni hrupa v notranjosti vozila			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
38	8.2(e)	Vozniški sedež			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
39	8.2(f)	Delovni prostor, dostop do vozniškega sedeža			X		X	X	X	X	X	I	NA	NA
40	8.2(g)	Priključne gredi			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
41	8.2(i)	Zaščita pogonskega sklopa			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
42	8.2(j)	Pritrdišča varnostnih pasov	Kodeksi OECD 3, 4, 6, 7, 8; 2010		X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA

43	8.2(k)	Varnostni pasovi			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
44	8.2(l)	Zaščita pred vdorom predmetov (OPS)			X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA
45	8.2(m)	Nevarne snovi			X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
46	8.2(n)	Navodila za uporabo			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
47	9.2(a)	Emisije onesnaževal	97/68/ES		X	X	X	X	X	X	X	X	NA	NA
48	9.2(b)	Raven hrupa zunaj vozila	ECE 51 Rev1 Sprem4	Y	X	X	X	X	X	X	X	I	NA	NA

Legenda:

X = se uporablja

I = enako kot T, skladno s kategorijo

Y = ustrezni predpisi za motorna vozila se sprejmejo kot enakovredni

NA = se ne uporablja

MV = ustrezne direktive za motorna vozila v skladu z Direktivo 2007/46/ES se lahko uporabljajo kot enakovredne

PRILOGA II – Omejitve števila vozil za majhne serije in za zaključek serije

Del 1 – Omejitve za majhne serije

Število enot posameznega tipa vozil, ki se v enem letu registrira, da naprodaj ali začne uporabljati v vsaki državi članici, ne sme presegati spodaj navedene vrednosti za zadevno kategorijo vozil.	
Kategorija	Enote (za vsak tip)
T	150
C	50
R	75
S	50

Del 2 – Omejitve za zaključek serije

Največje število vozil enega ali več tipov, ki se začnejo uporabljati v vsaki državi članici po postopku iz člena 14, ne sme presegati 10 % števila vozil vseh zadevnih tipov, ki so se v zadevni državi članici začeli uporabljati v dveh predhodnih letih; vendar to število ne sme biti manjše od 20.

Pri vozilih, ki se začnejo uporabljati po tem postopku, se v potrdilo o skladnosti vnese poseben zaznamek.

PRILOGA III – Korelacijska tabela

(iz člena 56)

Direktiva 2003/37/ES	Ta uredba
-	Člen 1
Člen 1	Člen 2
Člen 2	Člen 3
Člen 3	Člena 10 in 11
Člen 4	Člen 12
Člen 5	Členi 18–21
Člen 6	Člena 23 in 24
Člen 7	Členi 31–33
Člen 8(1) Člen 8(2)	Člen 25(1) Členi 27, 28, 32
Člen 9	Člena 27 in 28
Člen 10	Člen 32
Člen 11	Člena 25 in 26
Člen 12	Člena 40 in 41
Člen 13	Členi 5, 12, 16
Člen 14	Člen 35(5)
Člen 15	Poglavje XII
Člen 16	Člen 35(2)
Člen 17	Člen 35(3)
Člen 18	Člen 38
Člen 19	Člen 48

Člen 20	Člen 49
Člen 21	Člen 4 + Poglavje VII
Člen 22	-
Člen 23	Člen 2(3)
Člen 24	Člen 56
-	Člen 57
Člen 25	Člen 58
Člen 26	-